

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/61,

10. oktoober 2014,

**millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses
krediitiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 460,

ning arvestades järgmist:

- (1) 2007. aastal alanud finantskriisi varajases nn likviidsusfaasis oli paljudel krediitiasutustel hoolimata asjakohasest kapitalitasemest märkimisväärsed raskusi, kuna nad ei olnud suutnud usaldusväärselt juhtida oma likviidsusriski. Mõned krediitiasutused muutusid ülemäära sõltuvaks lühiajalisest rahastamisest, mis kriisi puhkedes kiiresti kokku kuivas. Sellised krediitiasutused muutusid seetõttu haavatavaks likviidsuse vahendite nõudlusest, kuna neil ei olnud piisavas mahu likviidsuse varasid, et katta stressiperioodil rahaliste vahendite väljavoolu. Krediitiasutused olid seega sunnitud realiseerima varad kiirmüügi korras, mis põhjustas omakorda kiireneva hinnalanguse spiraali ja usalduse kadumise turul, vallandades maksevõimekriisi. Lõpuks muutusid paljud krediitiasutused liiga sõltuvaks keskpankade poolsest likviidsuse pakkumisest ja neile tuli anda avaliku sektori vahenditest suuremahulist päästeabi. Seega sai selgeks, et tuleb välja töötada üksikasjalik likviidsuskatte nõue, mille eesmärk peaks olema hoida ära sellist ohtu, muutes krediitiasutused vähem sõltuvaks lühiajalisest rahastamisest ja keskpankade poolsest likviidsuse pakkumisest ning suurendades nende vastupanuvõimet ootamatutele likviidsusvõimekriisidele.
- (2) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 412 lõikega 1 on kehtestatud krediitiasutuste suhtes üldiselt sõnastatud likviidsuskatte nõue, mille kohaselt neil „peab olema likviidsuse varasid, mille väärtuse summa katab likviidsuse vahendite väljavoolu miinus likviidsuse varade sissevoolu stressiolukorras”. Määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 460 on komisjonile antud õigus üksikasjalikult täpsustada kõnealust likviidsuskatte nõuet ja asjaolusid, mille korral peavad pädevad asutused kehtestama krediitiasutuste suhtes spetsiifilised vahendite sissevoolu ja väljavoolu tasemed, et kajastada spetsiifilisi riske, millele need on avatud. Vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 põhjendusele 101 peavad eeskirjad olema võrreldavad likviidsuskattekohandajaga, mis on sätestatud Baseli pangajärelevalve komitee (BCBS) likviidsusriski mõõtmist, standardeid ja jälgimist käsitlevas rahvusvahelises raamistikus, võttes arvesse liidu ja siseriiklikku eripära. Kuni likviidsuskatte nõude täieliku rakendamiseni alates 1. jaanuarist 2018 peaks liikmesriikidel olema võimalik kohaldada krediitiasutuste suhtes likviidsuskatte nõuet kuni 100 % vastavalt siseriiklikele õigusaktidele.
- (3) Kooskõlas BCBSi likviidsusstandarditega tuleks võtta vastu eeskirjad, et määratleda likviidsuskatte nõue kui krediitiasutuse likviidsuse varade puhvi suhte tema likviidsuse vahendite netoväljavoolu 30 kalendripäeva pikkuse

⁽¹⁾ ELTL 176, 27.6.2013, lk 1.

stressiperioodi jooksul. Likviidsete vahendite netoväljavoolu arvutamiseks tuleks krediidiasutuse likviidsete vahendite väljavoolust arvata maha likviidsete vahendite sissevool. Likviidsuskattekindaja tuleks väljendada protsendina ja kehtestada täieliku rakendamise korral miinimumtasandil 100 %, mis osutab, et krediidiasutusel on likviidseid vahendeid piisavalt, et katta oma likviidsete vahendite netoväljavoolu 30 päeva pikkuse stressiperioodi jooksul. Sellisel perioodil peaksid krediidiasutused suutma kiiresti konverteerida oma likviidsed varad rahaks ilma, et oleks vaja kasutada keskpanga likviidsusliine või avaliku sektori poolset rahastamist, mistõttu võib tema likviidsuskattekindaja ajutiselt langeda alla 100 % taset. Kui see juhtub või võib mis tahes ajal juhtuda, peaksid krediidiasutused täitma määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 414 sätestatud nõuet õigeaegselt taastada oma likviidsuskattekindaja minimaalsel tasemel.

- (4) Krediidiasutuse likviidsuspuhvri seisukohast tuleks likviidsete varadena käsitada ainult vabalt võõrandatavaid varasid, mida saab kiiresti konverteerida rahaks reguleerimata turgudel lühikese aja jooksul ja ilma väärtuse märkimisväärse vähenemiseta. Kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 VI osaga ja BCBSi poolt ette nähtud likviidsete varade liigitusega tuleks asjakohaste eeskirjadega eristada väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varasid (1. tasandi varad) ning kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varasid (2. tasandi varad). Viimased tuleks omakorda jagada 2A ja 2B tasandi varadeks. Krediidiasutused peaksid hoidma asjakohaselt hajutatud likviidsete varade puhvrit, võttes arvesse nende suhtelist likviidsust ja krediidikvaliteeti. Seega tuleks iga tasandi ja alamtasandi suhtes kohaldada erinõudeid, mis käsitlevad väärtuskärpeid ja piirmäärasid likviidsuspuhvrist, ning vajaduse korral tuleks tasandite või alamtasandite vahel ja sama tasandi või alamtasandi likviidsete varade kategooriate vahel kohaldada erinevaid nõudeid, mis peaksid olema seda rangemad, mida väiksema likviidsusega varade hulka on varad liigitatud.
- (5) Likviidsete varade suhtes tuleks kohaldada teatavaid üld- ja tegevusnõudeid tagamaks, et neid saab lühikese aja jooksul konverteerida rahaks, kehtestades vajaduse korral teatavate 1. tasandi varade suhtes mõned erandid. Kõnealuste nõuetega tuleks ette näha, et likviidseid varasid tuleb hoida nii, et puuduvad mis tahes takistused nende võõrandamiseks, samuti peavad need varad olema hõlpsasti hinnatavad ja noteeritud tunnustatud börsidel või kaubeldavad aktiivse kohese müügi turgudel või repoturgudel. Samuti tuleks nendega tagada, et krediidiasutuse likviidsuse juhtimise funktsiooni täitjal on kogu aeg juurdepääs likviidsetele varadele ja kontroll nende üle ning et likviidsuspuhvrisse kuuluvad varad on asjakohaselt hajutatud. Hajutamine on oluline tagamaks, et krediidiasutuse suutlikkust kiiresti realiseerida likviidsed varad ilma väärtuse märkimisväärse vähenemiseta ei pärsi asjaolu, et asjaomaseid varasid mõjutavad ühised riskitegurid. Samuti peaksid krediidiasutused tagama, et nende likviidsete varade valuuta on vastavuses likviidsete vahendite netoväljavoolu valuutaga, et hoida ära valuutade ülemäärast mittevastavust, mis võib piirata nende suutlikkust kasutada likviidsuspuhvrit teatavas valuutas likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks stressiperioodil.
- (6) Vastavalt soovitudele, mille Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) esitas 20. detsembri 2013. aasta aruandes, mis koostati määruse (EL) nr 575/2013 artikli 509 lõigete 3 ja 5 kohaselt, tuleks kõik võlakirjad, mille on emiteerinud või mida garanteerivad liikmesriikide keskvalitsused ja keskpangad ning rahvusülesed institutsioonid, määrata 1. tasandi varade hulka. Nagu märkis EBA, toetavad tugevad järelevalvealased argumendid seda, et eri liikmesriike ei tohiks ebavõrdelt kohelda, kuna mõnede riigivõlakirjade väljajätmine 1. tasandi varadest looks stiimulid investeerimiseks teistesse riigivõlakirjadesse liidus, millega kaasneks siseturu killustumine ja suurem oht, et kriisi korral võivad probleemid krediidiasutuste ja riikide vahel üle kanduda (nn *bank-sovereign nexus* ehk pankade ja riikide vahelised seosed). Kolmandate riikide puhul tuleks 1. tasandi staatus anda keskpankade ja riikide vastu olevatele nõuetele, millele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotises sätestatud krediidiriski eeskirjadele määratud riskikaal 0 %, nagu on ette nähtud ka BCBSi standardiga. Piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste ja avaliku sektori asutuste vastu olevatele nõuetele tuleks anda 1. tasandi staatus ainult juhul, kui neid käsitatakse nõuetena nende keskvalitsuse vastu ning viimati nimetatule on vastavalt samadele krediidiriski eeskirjadele määratud riskikaal 0 %. Sama staatus tuleks anda nõuetele mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide vastu, mille riskikaal on 0 %. Võttes arvesse kõnealuste varade väga kõrget likviidsust ja krediidikvaliteeti, tuleks krediidiasutustel lubada hoida neid puhvris ilma piiranguteta ning nende suhtes ei tuleks kohaldada väärtuskärpeid ega hajutamise nõudeid.
- (7) Krediidiasutuste emiteeritud varasid ei tohiks üldiselt aktsepteerida likviidsete varadena, kuid 1. tasandi käsitlust tuleks võimaldada pankade varade puhul, mida toetavad liikmesriikide valitsused, nt tugilaenu andjad ja valitsuse omandis olevad laenuandjad, samuti erapankade varade puhul, millel on riigi vahetu garantii. Viimati nimetatul puhul on tegemist finantskriisi pärandiga, mis tuleks järk-järgult kaotada, ning seega tuleks likviidsete varadena aktsepteerida ainult selliseid pankade varasid, millele on valitsus andnud garantii või millega seoses on valitsus võtnud kohustuse enne 30. juunit 2014. Samuti tuleks 1. tasandi varadena aktsepteerida teatavate liikmesriikide

asjaomaste varahaldusasutuste emiteeritud kõrgema nõudeõiguse järguga võlakirju, kohaldades nende suhtes samasid nõudeid nagu kohaldatakse vastavate liikmesriikide keskvalitsuste vastu olevate nõuete suhtes, kuid seda tuleks teha üksnes ajaliselt piiratud.

- (8) Pandikirjad on krediidasutuste emiteeritud võlainstrumentid, mis on tagatud tagatisvarade kogumiga, mis tavaliselt koosneb hüpoteeklaenudest või avaliku sektori võlainstrumentidest, mille suhtes on investoritel lepinguliste kohustuste täitmata jätmise korral eelisoõue. Nende tagatud laad ja teatavad täiendavad kaitseomadused (nt nõue, mille kohaselt peab emitent asendama tagatiste kogumis halvad varad ja säilitama tagatiste kogumi väärtuses, mis ületab võlakirjade nimiväärtust („varakatte nõue“)), aidanud muuta pandikirjad suhteliselt väikse riskiga intressi teenivateks instrumentideks, millel on esmatähtis roll hüpoteeklaenuturgude rahastamisel enamikes liikmesriikides. Teatavates liikmesriikides ületab emiteeritud lunastamata pandikirjade maht emiteeritud lunastamata riigivõlakirjade mahtu. Eelkõige osutusid ajavahemikul 1. jaanuarist 2008 kuni 30. juunini 2012, millel põhines EBA aruandes esitatud analüüs, väga likviidseks teatavad pandikirjad, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1. Sellest hoolimata soovitas EBA käsitada kõnealuseid pandikirju 2A tasandi varadena, et tagada kooskõla BCBSi standarditega. Pidades silmas eespool esitatud kaalutlusi nende krediitkvaliteedi, likviidsusnäitajate ja rolli kohta liidu rahastamisturgudel, on asjakohane käsitada pandikirju, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1, siiski 1. tasandi varadena. Ülemäärase kontsentratsiooniriski vältimiseks tuleks erinevalt muudest 1. tasandi varadest kohaldada likviidsuspuhvrise kuuluvate selliste pandikirjade suhtes, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1, ülempiiri 70 % üldisest puhvrise, väärtuskärbet vähemalt 7 % ja hajutamise nõuet.
- (9) Pandikirju, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 2, tuleks aktsepteerida 2A tasandi varadena juhul, kui nende suhtes kohaldatakse sama ülempiiri (40 %) ja väärtuskärbet (15 %), mida kohaldatakse muude selle tasandi likviidsete varade suhtes. See on põhjendatav kättesaadavate turuandmetega, mis näitavad, et pandikirjad, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 2, on likviidsemad kui muud võrreldavad 2A ja 2B tasandi varad nagu eluasemehüpoteekväärtpaberid, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1. Selliste pandikirjade likviidsuspuhvri osana kvalifitseeruda lubamine aitaks mitmekesistada puhvri tarbeks kättesaadavaid varasid ja hoiaks ära põhjendamatu diskrimineerimise või selliste pandikirjade ja pandikirjade, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1, ebaproportsionaalselt erineva kohtlemise. Tuleb siiski märkida, et märkimisväärsele osale nendest pandikirjadest määrati krediitkvaliteedi aste 2 seetõttu, et alandati sellise liikmesriigi keskvalitsuse reitingut, kus asjaomaste pandikirjade emitent on asutatud. See kajastab reitinguagenduuride meetodikas tüüpiliselt kasutatavat riigi suhtes kohaldatavat ülemmäära, mille puhul on kindlaks määratud, et finantsinstrumentide reiting ei tohi ületada teatavat vastava riigireitinguga seotud taset. Sellest tulenevalt ei olnud neis liikmesriikides emiteeritud pandikirjadel olenemata nende krediitkvaliteedist võimalik riikide suhtes kohaldatavate ülemmäärade tõttu saavutada krediitkvaliteedi astet 1, mis omakorda vähendas nende likviidsust võrreldes sama krediitkvaliteediga pandikirjadega, mis olid emiteeritud liikmesriikides, kelle reitingut ei olnud langetatud. Selle tulemusena on liidu rahastamisturud on muutunud tugevalt killustunuks, mis toob selgelt esile vajaduse leida asjakohane alternatiiv välisreitingute kasutamisele usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ühe kriteeriumina, mille alusel pandikirjade ja muude vara kategooriate likviidsuse ja krediitriiski liigitada. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009⁽¹⁾ artikli 39b lõikega 1 peab komisjon esitama 31. detsembriks 2015 aruande alternatiivide kohta krediitdireitingutele, eesmärgiga jätta liidu õigusest välja kõik viited regulatiivsetel eesmärkidel kasutatavatele krediitdireitingutele hiljemalt 1. jaanuariks 2020.
- (10) Seoses varaga tagatud väärtpaberitega soovitas EBA kooskõlas oma empiiriliste uuringutega ja BCBSi standarditega, et 2B tasandi varadena võib aktsepteerida ainult selliseid varaga tagatud väärtpabereid, millele on määratud krediitkvaliteedi aste 1, kohaldades nende suhtes väärtuskärbet 25 %. Samuti on asjakohane kalduda kõnealusest soovituselt kõrvale ja laiendada 2B tasandi varadena aktsepteeritavust teatavatele varaga tagatud väärtpaberitele, mis on tagatud muude varadega. Aktsepteeritavate varade alakategooriate suurem hulk suurendaks likviidsuspuhvrise hajutatust ja hõlbustaks reaalmajanduse rahastamist. Kuna kättesaadavad turuandmed osutavad, et varaga tagatud väärtpaberite ja muude likviidsete varade (nt riigivõlakirjad) vaheline korrelatsioon on väike, vähendaks see pankade ja riikide vahelist seotust ning piiraks siseturu killustumust. Lisaks on tõendeid, et ajal, mil finantsurgudel on ebastabiilsus, eelistavad investorid kõrge krediitkvaliteediga pandikirju, mille kaalutud keskmine tähtaeg on lühike ja millega kaasnevad suured ettemaksed, kuna selliseid pandikirju saab kiiresti rahaks muuta ja turvalise likviidsusallikana kasutada. See kehtib eriti varaga tagatud väärtpaberite puhul, mis on tagatud mootorsõidukite rahastamise laenude ja liisingutega (nn autolaenudega tagatud väärtpaberid), mille hinnavolatiilsus ja keskmine hinnavahe oli aastatel 2007–2012 võrreldav eluasemehüpoteekväärtpaberite

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1060/2009, 16. september 2009, reitinguagenduuride kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 1).

vastavate näitajatega. Ka tarbijakrediidi teatavate kategooriatega (nt krediitkaardid) seotud varaga tagatud väärtpaberite likviidsus oli võrreldaval heal tasemel. Reaalmajanduse varadega (nagu nimetatud eespool ning laenu VKEdele) tagatud väärtpaberite aktsepteerimine võib edendada majanduskasvu, kuna see saadaks investoritele nende varade kohta positiivse signaali. Asjakohaste eeskirjadega ei tuleks seega aktsepteerida 2B tasandi varadena mitte ainult eluaseme hüpoteeklaenudega, vaid ka autolaenudega, tarbijakrediidiga ja VKEdele antud laenudega tagatud väärtpaberid. Likviidsuspuhvri usaldusvärsuse ja funktsionaalsuse säilitamiseks tuleks nende aktsepteerimisel kohaldada teatavaid kõrget kvaliteeti tagavaid nõudeid kooskõlas kriteeriumidega, mida muudes finantssektori õigusaktides kohaldatakse lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamiste suhtes. Eelkõige eluasemehüpoteekväärtpaberite puhul peaks kõrge krediitkvaliteedi nõue hõlmama teatavate suhtarvude (nt laenusumma ja laenuobjekti väärtuse suhe või laenusumma ja sissetuleku suhe) järgimist, kuid kõnealuseid suhtarve ei tuleks kohaldada eluasemehüpoteekväärtpaberite suhtes, mis on emiteeritud enne likviidsuskatte nõude kohaldamise alguskuupäeva. Selleks et võtta arvesse tarbijakrediidi ja VKEdele antud laenudega tagatud väärtpaberite väiksemat likviidsust võrreldes eluasemehüpoteekväärtpaberite ja autolaenudega tagatud väärtpaberitega, tuleks tarbijakrediidi ja VKEdele antud laenudega tagatud väärtpaberite puhul kohaldada suuremat väärtuskärbet (35 %). Kõigi varaga tagatud väärtpaberite suhtes tuleks nagu muude 2B tasandi varade puhul kohaldada ülempiiri 15 % likviidsuspuhvrist ja hajutamise nõuet.

- (11) 2A ja 2B tasandi ülejäänud varade liigitamist, nõudeid, ülempiire ja väärtuskärpeid käsitlevad eeskirjad peaksid olema oluliselt kooskõlas BCBSi ja EBA soovitusetega. Teisest küljest tuleks ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiaid ja osakuid käsitada sama tasandi ja kategooria likviidsete varadena nagu on ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate alusvara.
- (12) Likviidsuskattekindlaks kindlaksmääramisel on asjakohane võtta arvesse likviidsuse kesket juhtimist krediitiasutuste ja investeerimisühingute koostöö- ja kaitseskeemide võrgustike puhul, kus keskasutusel või -organil on roll, mis meenutab keskpanga oma, kuna võrgustiku liikmetel ei ole tavaliselt keskasutusele otsest juurdepääsu. Seepärast tuleks asjakohaste eeskirjadega aktsepteerida likviidsete varadena võrgustiku liikmete poolt keskasutuses hoitavaid nõudmiseni hoiuseid ning muid likviidseid vahendeid, mis on neile keskasutuse kaudu kättesaadavad. Hoiuste suhtes, mis ei kvalifitseeru likviidsete varadena, tuleks kohaldada tegevushoiuste puhul lubatud väljavoolu soodusmäärasid.
- (13) Vahendite väljavoolu määr stabiilsete jaehoiuste puhul tuleks määrata vähimisi tasemele 5 %, kuid väljavoolu soodusmäär 3 % tuleks lubada kõigi krediitiasutuste puhul, kes osalevad hoiuste tagamise skeemis liikmesriigis, mis vastab teatavatele rangetele kriteeriumidele. Esiteks tuleks arvesse võtta hoiuste tagamise skeemi käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL⁽¹⁾ rakendamist liikmesriikides. Teiseks peaks liikmesriigi skeem vastama teatavatele nõuetele seoses tagasimakseperioodiga, eelneva rahastamisega ja juurdepääsuga täiendavatele rahalistele vahenditele tema reservide suuremahulise kasutuselevõtu korral. Lisaks tuleks soodusmäär 3 % kohaldamiseks taotleda komisjonilt eelnevat heakskiitu, mis tuleks anda ainult juhul, kui komisjon on veendunud, et liikmesriigi hoiuste tagamise skeem vastab eespool nimetatud kriteeriumidele, ja kui ei ole olulisi probleeme seoses jaehoiuste siseturu toimimisega. Igal juhul ei tuleks stabiilsete jaehoiuste puhul kohaldada soodusmäär 3 % enne 1. jaanuari 2019.
- (14) Krediitiasutused peaksid suutma kindlaks teha muud jaehoiused, mille väljavoolu määr on kõrgem. EBA suunistel põhinevate asjakohaste eeskirjadega jaehoiuste kohta, mille väljavoolu määr on erinev, tuleks sätestada kriteeriumid selliste hoiuste kindlaksmääramiseks nende eritunnuste alusel, milleks on koguhoiuse maht, hoiuse laad, tasustamine, väljavõtmise tõenäosus ning asjaolu, kas hoiustaja on resident või mitte.
- (15) Ei tohiks eeldada, et krediitiasutused saavad alati likviidsustoetust teistelt ettevõtjatelt, kes kuuluvad samasse konsolideerimisgruppi või krediitiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, kui neil on raskusi oma maksekohustuste täitmisel. Samas kui ei ole tehtud erandit likviidsuskattekindlaks individuaalsest kohaldamisest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 8 või 10, tuleks kahe samasse konsolideerimisgruppi või krediitiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kuuluva krediitiasutuse vaheliste likviidsusvoogude puhul põhimõtteliselt kohaldada sümmeetrilisi sissevoolu ja väljavoolu määrasid, et hoida ära likviidsuse vähenemist siseturul, tingimusel et on võetud kõik vajalikud kaitsemeetmed ja asjaomastelt pädevatelt asutustelt on saadud

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/49/EL, 16. aprill 2014, hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

eelnevalt nõusolek. Sellist sooduskäsitlust tuleks kohaldada piiriüleste voogude suhtes üksnes täiendavate objektiivsete kriteeriumide alusel, sealhulgas näiteks likviidsuse pakkuja ja saaja madal likviidsusriski profiil.

- (16) Selleks et krediidasutused ei tugineks likviidsuskattekindajate täitmisel üksnes likviidsete vahendite oodatavale sissevoolule, vaid hoiaksid ka vähemalt teataval miinimumtasemel likviidseid varasid, tuleks sellise likviidsete vahendite sissevoolu suhtes, millega saab katta väljavoolu, kohaldada ülempiiri 75 % oodatavast koguväljavoolust. Võttes arvesse teatavaid spetsialiseerunud ärimudeleid, tuleks pädevate asutuste eelneval heakskiidul ja proportsionaalsuse põhimõtet järgides lubada sellest ülempiirist täielikke või osalisi erandeid. See peaks hõlmama erandeid grupisest ja krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemide sisest likviidsete vahendite voogude suhtes ning krediidasutuste suhtes, kes on spetsialiseerunud hüpoteeklaenu vahendamisele või liisingule ja faktooringule. Lisaks tuleks lubada kohaldada kõrgemat ülempiiri 90 % krediidasutustel, kes on spetsialiseerunud mootorsõidukite soetamise rahastamisele või tarbimislaenule. Kõnealuseid erandeid peaks saama teha nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel, kuid ainult juhul, kui on täidetud teatavad kriteeriumid.
- (17) Likviidsuskattekindajat tuleks krediidasutuste suhtes kohaldada nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused loobuvad individuaalsest kohaldamisest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 8 või 10. Kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate konsolideerimisel tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse kõnealustes riikides kohaldatavaid likviidsuskatte nõudeid. Seega ei tuleks liidu konsolideerimiseeskirjade kohaselt käsitleda kolmanda riigi tütarettevõtjate likviidseid varasid ning likviidsete vahendite sissevoolu või väljavoolu soodsamalt, kui on ette nähtud kõnealuste kolmandate riikide õigusaktidega.
- (18) Vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 508 lõikele 2 esitab komisjon kaasseadusandjatele hiljemalt 31. detsembriks 2015 aruande selle kohta, kas ja kuidas tuleks VI osas sätestatud likviidsuskatte nõuet kohaldada investeerimisühingute suhtes. Kuni kõnealuse sätte kohaldamiseni tuleks investeerimisühingute suhtes jätkuvalt kohaldada likviidsuskatte nõuet käsitlevaid liikmesriikide õigusakte. Kui investeerimisühingud kuuluvad pangagruppidesse, tuleks nende suhtes siiski kohaldada käesolevas määruses sätestatud likviidsuskattekindajat konsolideeritud alusel.
- (19) Krediidasutused peavad esitama pädevatele asutustele likviidsuskatte nõude kohta käesolevas määruses üksikasjalikult kindlaks määratud aruande vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 415.
- (20) Selleks et anda krediidasutustele piisavalt aega üksikasjaliku likviidsuskatte nõude täielikuks täitmiseks, tuleks see kehtestada järk-järgult vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 460 lõikes 2 sätestatud ajakavale, kehtestades 1. oktoobrist 2015 miinimumtasemeks 60 % likviidsuskatte nõudest ja suurendades seda 100 %ni alates 1. jaanuarist 2018,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

LIKVIIDSUSKATTEKORDAJA

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas määruses sätestatakse eeskirjad, millega määratakse üksikasjalikult kindlaks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 412 lõikega 1 ette nähtud likviidsuskatte nõue.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse krediidasutuste suhtes, kelle üle teostatakse järelevalvet Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ kohaselt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

2. Krediidiasutused järgivad käesolevat määrust individuaalselt vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 6 lõikele 4. Pädevad asutused võivad teha osalise või täieliku erandi käesoleva määruse individuaalsest kohaldamisest krediidiasutuse suhtes vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 8 ja 10, tingimusel et täidetud on kõnealustes artiklites sätestatud tingimused.
3. Kui konsolideerimisgrupp hõlmab ühte või mitut krediidiasutust, kohaldab ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja kontrolli all olev krediidiasutus või investeerimisühing või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olev krediidiasutus või investeerimisühing käesolevas määruses sätestatud kohustusi konsolideeritud alusel vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 11 lõikele 3 ja kõiki järgmisi sätteid:
- a) kolmanda riigi varasid, mis vastavad II jaotises sätestatud nõuetele ja mida hoiab kolmandas riigis asuv tütarettevõtja, ei aktsepteerita konsolideerimise eesmärgil likviidsete varadena, kui need ei kvalifitseeru likviidsete varadena kolmanda riigi õigusaktide kohaselt, millega kehtestatakse likviidsuskatte nõue;
 - b) kolmandas riigis asuva tütarettevõtja likviidsete vahendite väljavoolu, mille suhtes kohaldatakse vastavalt kõnealuse kolmanda riigi õigusaktidele, millega kehtestatakse likviidsuskatte nõue, kõrgemaid määrasid, kui on sätestatud III jaotises, konsolideeritakse vastavalt kolmanda riigi õigusaktidega ette nähtud kõrgematele määradele;
 - c) kolmandas riigis asuva tütarettevõtja likviidsete vahendite sissevoolu, mille suhtes kohaldatakse vastavalt kõnealuse kolmanda riigi õigusaktidele, millega kehtestatakse likviidsuskatte nõue, madalamaid määrasid, kui on sätestatud III jaotises, konsolideeritakse vastavalt kolmanda riigi õigusaktidega ette nähtud madalamatele määradele;
 - d) konsolideerimisgruppi kuuluvate investeerimisühingute suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artiklit 4 konsolideeritud alusel ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 412 seoses likviidsete varade ning likviidsete vahendite väljavoolu ja sissevoolu määratlusega nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel. Muus osas kui käesolevas punktis sätestatu kohaldatakse kuni likviidsuskattekohandaja nõude määruse (EL) nr 575/2013 artikli 508 kohase kindlaksmääramiseni investeerimisühingute suhtes jätkuvalt sellist investeerimisühingute üksikasjalikku likviidsuskattekohandaja nõuet, nagu on sätestatud liikmesriikide õigusaktides;
 - e) konsolideeritud alusel võetakse artikli 33 lõigetes 3 ja 4 osutatud spetsialiseerunud krediidiasutusest tulenevat sissevoolu arvesse ainult samast ettevõtjast tuleneva väljavoolu ulatuses.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „1. tasandi varad” — määruse (EL) nr 575/2013 artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varad;
- 2) „2. tasandi varad” — määruse (EL) nr 575/2013 artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga varad; 2. tasandi varad jagatakse omakorda 2A ja 2B tasandi varadeks vastavalt käesoleva määruse II jaotise 2. peatükile;
- 3) „likviidsuspuhver” — likviidsed varad, mida krediidiasutus hoiab vastavalt käesoleva määruse II jaotisele;
- 4) „aruandlusvaluuta” — valuuta, milles kajastatakse määruse (EL) nr 575/2013 VI osa II ja III jaotises osutatud likviidsuskirjeid aruannetes, mis esitatakse pädevale asutusele vastavalt kõnealuse määruse artikli 415 lõikele 1;
- 5) „varakatte nõue” — varade suhe kohustustesse, nagu on kindlaks määratud liikmesriigi või kolmanda riigi õigusaktidega krediidikvaliteedi parandamise eesmärgil seoses pandikirjadega;
- 6) „VKE” — komisjoni soovitus 2003/361/EÜ⁽¹⁾ määratletud mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad;
- 7) „likviidsete vahendite netoväljavool” — summa, mis saadakse krediidiasutuse likviidsete vahendite sissevoolu maha arvamisel tema likviidsete vahendite väljavoolust vastavalt käesoleva määruse III jaotisele;

⁽¹⁾ Komisjoni soovitus 2003/361/EÜ, 6. mai 2003, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- 8) „jaehoius” — füüsilise isiku või VKE nõue, kui VKE kvalifitseeruks krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi, või sellise äriühingu nõue, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 153 lõikes 4 sätestatud käsitlust, ning kui kõikide selliste VKEde või äriühingute rühma koguhoius ei ületa üht miljonit eurot;
- 9) „finantssektorisse kuuluv klient” — klient, kes teostab ühte või mitut direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust oma põhitegevusena või on üks järgmistest:
- a) krediidasutus;
 - b) investeerimisühing;
 - c) finantseerimisasutus;
 - d) väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;
 - e) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja;
 - f) kinnine investeerimiskava;
 - g) kindlustusandja;
 - h) edasikindlustusandja;
 - i) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;
- 10) „personaalne investeerimisfirma” — ettevõtja või usaldusfond, mille omanik või tegelik tulusaaja on vastavalt füüsiline isik või tihedalt seotud füüsiliste isikute rühm, mis loodi ainsa eesmärgiga hallata omanike vara ja mis ei tegele muu äri-, tööstus- või kutsetegevusega. Personaalse investeerimisfirma eesmärk võib olla ka muu abitegevus, nt omanike varade eraldamine äriühingu varadest, varade üleandmise hõlbustamine peresiseselt või varade tükeldamise vältimine pärast pereliikme surma, tingimusel et need lisategevused on seotud peamise eesmärgiga, milleks on omanike vara haldamine;
- 11) „stress” — krediidasutuse maksevõime- või likviidsuspositsiooni järsk või tõsine halvenemine, mis on tingitud turutingimuste või idiosünkraatiliste tegurite muutusest ja mille tulemusel võib olla märkimisväärne oht, et krediidasutus ei suuda täita tähtaegselt oma kohustusi, mille täitmise tähtaeg on järgneva 30 kalendripäeva jooksul;
- 12) „võimenduslaen” — tagatud laen, mis on antud klientidele finantsvõimendusega kauplemispositsioonide võtmiseks.

Artikkel 4

Likviidsuskattekindaja

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 412 lõike 1 kohane üksikasjalik likviidsuskatte nõue võrdub krediidasutuse likviidsuspuhvi suhtega tema likviidsete vahendite netoväljavoolu 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul ning seda väljendatakse protsendina. Krediidasutused arvutavad likviidsuskattekindaja järgmise valemi kohaselt:

$$\frac{\text{Likviidsuspuhver}}{\text{Likviidsete vahendite netoväljavool 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul}} = \text{Likviidsuskattekindaja (\%)}$$

2. Krediidasutuste likviidsuskattekindaja peab olema kogu aeg vähemalt 100 %.

3. Erandina lõikest 2 võivad krediidasutused oma likviidsed varad rahaks muuta, et katta oma likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil, isegi kui likviidsete varade sellise kasutamise tõttu võib nende likviidsuskattekindaja langeda sellistel perioodidel alla 100 %.

4. Kui krediidasutuse likviidsuskattekindaja on mis tahes ajal langenud alla 100 % või on põhjust eeldada, et see langeb alla 100 %, kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 414 sätestatud nõuet. Kuni likviidsuskattekindaja on tagasi viidud lõikes 2 osutatud tasemele, teatab krediidasutus pädevale asutusele likviidsuskattekindaja vastavalt komisjoni rakendusmäärusele (EL) nr 680/2014⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 680/2014, 16. aprill 2014, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 191, 28.6.2014, lk 1).

5. Krediidiasutused arvutavad ja jälgivad likviidsuskattekindajad aruandlusvaluutas ja igas valuutas, mille kohta esitatakse eraldi aruanded vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 415 lõikele 2, samuti kohustusi aruandlusvaluutas. Krediidiasutused teatavad pädevale asutusele likviidsuskattekindajad vastavalt rakendusmäärusele (EL) nr 680/2014.

Artikkel 5

Likviidsuskattekindajad puhul kasutatavad stressistsenaariumid

Järgmisi stsenaariume võib käsitada selliste asjaolude näitajatena, mille puhul võib pidada krediidiasutust olevaks stressiolukorras:

- a) jaehoiuste märkimisväärse osa väljavool;
- b) tagamata hulgirahastamise võimaluste, sealhulgas hulgihoiuste ja muude tingimuslike rahastamisallikate (nt saadud siduvad ja mittesiduvad likviidsus- ja krediidiliinid) osaline või täielik kadumine;
- c) tagatud lühiajalise rahastamise osaline või täielik kadumine;
- d) täiendav likviidsete vahendite väljavool seoses krediidireitingu langetamisega kuni kolme astme võrra;
- e) suurem turu volatiilsus, mis mõjutab tagatise väärtust või kvaliteeti või tekitab täiendava tagatise vajaduse;
- f) likviidsus- ja krediidilimiitide ettekavandamata kasutamine;
- g) potentsiaalne kohustus osta tagasi võlakohustused või täita lepinguväliseid kohustusi.

II JAOTIS

LIKVIIDSUSPUHVER

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 6

Likviidsuspuhvri koosseis

Selleks et likviidseid varasid saaks kasutada krediidiasutuse likviidsuspuhvri osana, peavad need vastama kõigile järgmistele nõuetele:

- a) artiklis 7 sätestatud üldnõuded;
- b) artiklis 8 sätestatud tegevusnõuded;
- c) kriteeriumid, mille kohaselt need on 2. peatüki kohaselt aktsepteeritavad liigitamiseks vastavalt 1. või 2 tasandi varadena.

Artikkel 7

Likviidsete varade üldnõuded

1. Selleks et kvalifitseeruda likviidsete varadena, peavad krediidiasutuse varad vastama lõigetes 2–6 sätestatud nõuetele.

2. Varad on krediidiasutuse omand, õigus või huvi ja need ei ole mingil viisil koormatud. Selle kohaldamisel loetakse vara olevaks koormamata juhul, kui krediidiasutuse suhtes ei kohaldata mingeid õiguslikke, lepingulisi, regulatiivseid või muid piiranguid, mis takistavad sellise vara likvideerimist, müümist, ülekandmist, määramist või üldiselt võõrandamist aktiivse kohese müügi või repolepingu kaudu järgneva 30 kalendripäeva jooksul. Koormamata varadena käsitatakse järgmisi varasid:

- a) kogumisse kuuluvad varad, mis on kättesaadavad koheseks kasutamiseks tagatisena, et saada täiendavat rahastamist krediidiasutusele kättesaadavate kokkulepitud, kuid veel rahastamata krediidiliinide alusel. See hõlmab varasid, mille krediidiasutus on paigutanud koostöövõrgustiku või krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi keskasutusse. Krediidiasutused eeldavad, et kogumisse kuuluvad varad on koormatud suurenevas likviidsuse järjekorras, võttes aluseks 2. peatüki kohase likviidsete vahendite liigituse ja alustades varadest, mida likviidsuspuhvri puhul ei aktsepteerita;
- b) varad, mille krediidiasutus on saanud krediidiriski maandamise eesmärgil tagatisena pöördreotehingute ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul ning mida krediidiasutus võib võõrandada.

3. Varasid ei ole emiteerinud krediidasutus ise, tema emattevõtja (välja arvatud avaliku sektori asutus, mis ei ole krediidasutus), tema tütarettvõtja või tema emattevõtja teine tütarettvõtja või väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja, kellega krediidasutusel on märkimisväärne seos.

4. Varasid ei ole emiteerinud ükski järgmistest:

- a) teine krediidasutus, välja arvatud juhul, kui emitent on artikli 10 lõike 1 punktis c ning artikli 11 lõike 1 punktides a ja b osutatud avaliku sektori asutus, vara on artikli 10 lõike 1 punktis f ning artikli 11 lõike 1 punktides c ja d osutatud pandikiri või vara kuulub artikli 10 lõike 1 punktis e kirjeldatud kategooriasse;
- b) investeerimisühing;
- c) kindlustusandja;
- d) edasikindlustusandja;
- e) finantsvaldusettevõtja;
- f) segafinantsvaldusettevõtja;
- g) mis tahes muu üksus, kes teostab ühte või enamat direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust. Käesoleva artikli kohaldamisel ei peeta väärtpaberistamise eriotstarbelisi ettevõtjaid kuuluvaks käesolevas punktis osutatud üksuste hulka.

5. Varade väärtust on võimalik kindalaks määrata laialdaselt kajastatavate ja kergesti kättesaadavate turuhindade alusel. Turupõhiste hindade puudumisel peab varade väärtust olema võimalik kindalaks määrata lihtsa arvutuskäiguga valemi põhjal, milles kasutatakse avalikult kättesaadavaid sisendandmeid ja mis ei sõltu märkimisväärselt tugevatest oletustest.

6. Varad on noteeritud tunnustatud börsil või kaubeldavad aktiivse kohese müügi kaudu või lihtsate repotehingute kaudu üldiselt aktepteeritud repoturgudel. Kõnealuseid kriteeriume tuleb hinnata iga turu puhul eraldi. Varasid, millega on lubatud kaubelda liikmesriigis või kolmandas riigis korraldatud kauplemiskohas, mis ei ole tunnustatud börs, käsitatakse likviidsetena ainult juhul, kui kauplemiskoht võimaldab varade koheseks müügiks aktiivset ja mahukat turgu. Selleks et hinnata, kas kauplemiskoht võimaldab käesoleva lõike kohaldamisel aktiivset ja mahukat turgu, võtab krediidasutus miinimumkriteeriumidena arvesse järgmist:

- a) ajaloolised tõendid turu haarde ja sügavuse kohta, nt väike ostu- ja müüginoteeringute vahe, suur kauplemismaht ning turuosaliste suur arv ja mitmekesisus;
- b) usaldusväärse turuinfrastruktuuri olemasolu.

7. Lõigetes 5 ja 6 sätestatud nõudeid ei kohaldata järgneva suhtes:

- a) artikli 10 lõike 1 punktis a osutatud pangatähed ja mündid;
- b) artikli 10 lõike 1 punktides b ja d ning artikli 11 lõike 1 punktis b osutatud nõuded keskpankade vastu;
- c) artikli 12 lõike 1 punktis d osutatud piiratud kasutusega likviidsuslimiidid;
- d) artiklis 16 osutatud hoised ja muu rahastamine koostöövõrgustikes ning krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides.

Artikkel 8

Tegevusnõuded

1. Krediidasutused kehtestavad põhimõtted ja piirangud, tagamaks, et likviidsuspuhvrise kuuluvad likviidsed varad on kogu aeg asjakohaselt hajutatud. Selleks võtavad krediidasutused arvesse käesoleva jaotise 2. peatükis osutatud likviidsete varade eri kategooriate vahelise ja sama kategooria sisese hajutamise määra ning mis tahes muid asjakohaseid hajutamistegureid, nt emitentide liigid, vastaspoolde või kõnealuste emitentide ja vastaspoolte geograafiline asukoht.

Pädevad asutused võivad krediidasutuse likviidsetele varadele kehtestada teatavad piirangud või nõuded, et tagada käesolevas lõikes sätestatud nõuete täitmine. Mis tahes sellist piirangut või nõuet ei kohaldata siiski järgmiste suhtes:

a) järgmised 1. tasandi varade kategooriad:

- i) artikli 10 lõike 1 punktis a osutatud pangatähed ja mündid;
- ii) artikli 10 lõike 1 punktides b ja d osutatud nõuded keskpankade vastu;

- iii) artikli 10 lõike 1 punktis g osutatud varad, milleks on mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded;
- b) selliste 1. tasandi varade kategooriad, milleks on artikli 10 lõike 1 punktides c ja d osutatud kesk- või piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, tingimusel et krediidasutus hoiab asjaomast vara, et katta likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil liikmesriigi või kolmanda riigi valuutas, või vara on emiteerinud krediidasutuse päritoluliikmesriigi kesk- või piirkondlikud valitsused, kohalikud omavalitsused või avaliku sektori asutused;
- c) artikli 12 lõike 1 punktis d osutatud piiratud kasutusega likviidsuslimiidid.

2. Krediidasutustel on hõlbus juurdepääs oma likviidsetele varadele ja nad suudavad need rahaks muuta mis tahes ajal 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul kohese müügi kaudu või repolepingute kaudu üldiselt aktsepteeritud repoturgudel. Krediidasutusel on hõlbus juurdepääs likviidsetele varadele juhul, kui puuduvad olulised praktilised või õiguslikud takistused selliste varade õigeaegseks rahaks muutmiseks.

Varasid, mida kasutatakse krediikvaliteedi parandamiseks struktureeritud tehingutes või krediidasutuse tegevuskulude katmiseks, ei käsitata krediidasutuse jaoks hõlpsasti juurdepääsetavana.

Varasid, mida hoitakse kolmandas riigis, kus nende vaba võõrandatavus on piiratud, käsitatakse hõlpsasti juurdepääsetavana ainult sel määral, mil krediidasutus kasutab neid varasid kõnealuses kolmandas riigis likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks. Varasid, mida hoitakse mittekonverteeritavas valuutas, käsitatakse hõlpsasti juurdepääsetavana ainult sel määral, mil krediidasutus kasutab neid varasid kõnealuses valuutas likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks.

3. Krediidasutused tagavad, et likviidsed varad kuuluvad krediidasutuse likviidsuse juhtimise funktsiooni kontrolli alla. Kõnealuse nõude täitmist tõendatakse pädevale asutusele ühel järgmisel viisil:

- a) paigutades likviidsed varad eraldi kogumisse likviidsuse juhtimise funktsiooni otsese juhtimise alla ainsa eesmärgiga kasutada neid tingimuslike rahaliste vahendite allikana, sealhulgas stressiperioodidel;
- b) kehtestades sisemised süsteemid ja kontrollimeetmed, et anda likviidsuse juhtimise funktsioonile tegelik tegevuslik kontroll ja õigus muuta likviidsed varad rahaks mis tahes ajal 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul ja saada juurdepääs tingimuslikele rahalistele vahenditele, minemata otseselt vastuollu olemasolevate äri- või riskijuhtimisstrateegiatega. Eelkõige ei kaasata vara likviidsuspuhvrise juhul, kui selle müük ilma asendamiseta 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi jooksul kõrvaldaks riskimaanduse, mille tulemusel tekiks krediidasutuse sisemisi piiranguid ületav avatud riskipositsioon;
- c) valikuvõimaluste a ja b kombinatsioon, tingimusel et pädev asutus peab sellist kombinatsiooni aktsepteeritavaks.

4. Krediidasutus muudab korrapäraselt ja vähemalt kord aastas rahaks oma likviidsete varade piisavalt esindusliku valimi kohese müügi kaudu või lihtsate repolepingute kaudu üldiselt aktsepteeritud repoturgudel. Krediidasutus töötab välja likviidsete varade valimi võõrandamise strateegiad, mis on asjakohased järgmistel eesmärkidel:

- a) testida kõnealuste varade juurdepääsu turule ja nende kasutatavust;
- b) kontrollida, kas krediidasutuse protsessid varade õigeaegseks rahaks muutmiseks on tõhusad;
- c) minimeerida ohtu, et krediidasutuse varade rahaks muutmisel stressiperioodidel antakse turule negatiivne signaal.

Esimeses lõigus sätestatud nõuet ei kohaldata muude artiklis 10 osutatud 1. tasandi varade suhtes kui väga kõrge krediikvaliteediga pandikirjad, artikli 12 lõike 1 punktis d osutatud piiratud kasutusega likviidsuslimitide suhtes ega artiklis 16 osutatud koostööorgustikes ning krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides olevate hoiuste ja muu rahastamise suhtes.

5. Lõikes 2 sätestatud nõue ei takista krediidasutustel maandamast likviidsete varadega seotud tururiski, eeldusel et täidetud on järgmised tingimused:

- a) krediidasutus kehtestab vastavalt lõigetele 2 ja 3 asjakohase sisemise korra tagamaks, et kõnealused varad on kogu aeg koheselt kättesaadavad ja likviidsuse juhtimise funktsiooni kontrolli all;
- b) Riskimaanduse enneaegse lõpetamise tulemusel tekkida võivat likviidsete vahendite netosisse- ja väljavoolu võetakse arvesse asjaomase vara hindamisel asjaomase vara hindamisel vastavalt artiklile 9.

6. Krediidiasutused tagavad, et nende likviidsete varade valuuta on kooskõlas likviidsete vahendite netoväljavoolude jaotusega valuutade lõikes. Vajaduse korral võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutused piiraksid valuutade mittevastavust, kehtestades piirmäärad teatavas valuutas likviidsete vahendite netoväljavoolule, mida saab stressiperioodil katta muus valuutas hoitavate likviidsete varadega. Kõnealust piirangut võib kohaldada ainult aruandlusvaluuta või sellise valuuta suhtes, mille suhtes võidakse kohaldada eraldi aruandlust vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 lõikele 2. Valuutade mittevastavusega seotud mis tahes sellise piirangu taseme kindlaksmääramisel, mida võib kohaldada vastavalt käesolevale lõikele, võtavad pädevad asutused arvesse vähemalt järgmist:

a) kas krediidiasutus suudab teha mis tahes järgmist:

- i) kasutada likviidseid varasid, et tekitada likviidsust valuutas ja jurisdiktsioonis, milles likviidsete vahendite netoväljavool aset leiab;
- ii) teha valuuta vahetustehinguid ja kaasata vahendeid valuutaturgudelt stressiolukorras, mis on kooskõlas artiklis 4 sätestatud 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodiga;
- iii) kanda likviidsete vahendite ülejääk üle ühest valuutast teise valuutasse ning jurisdiktsioonide ja konsolideerimisgruppi kuuluvate juriidiliste isikute vahel stressiolukorras, mis on kooskõlas artiklis 4 sätestatud 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodiga;

b) ootamatu negatiivse valuutakursi muutuse mõju mittevastavuses olevatele avatud positsioonidele ja mis tahes olemasoleva valutariiski maanduse tulemuslikkusele.

Käesoleva lõike kohaselt kehtestatud valuutade mittevastavuse mis tahes piirangut käsitatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 105 kohase likviidsuse erinõudena.

Artikkel 9

Likviidsete varade hindamine

Likviidsuskattekindaja arvutamiseks kasutab krediidiasutus oma likviidsete varade turuväärtust. Kui see on kohaldatav, siis vähendatakse likviidsete varade turuväärtust vastavalt 2. peatükis sätestatud väärtuskärbetele ja artikli 8 lõike 5 punktile b.

2. PEATÜKK

Likviidsed varad

Artikkel 10

1. tasandi varad

1. 1. tasandi varad hõlmavad ainult varasid, mis kuuluvad ühte või mitmesse järgmisse kategooriasse ja mis vastavad järgmistele aktsepteeritavuse kriteeriumidele:

a) mündid ja pangatähed;

b) järgmised nõuded keskpankade vastu:

- i) varad, milleks on Euroopa Keskpanga või liikmesriigi keskpanga vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded;
- ii) varad, milleks on kolmandate riikide keskpankade vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, tingimusel et asjaomase kolmanda riigi keskpanga või keskvalitsuse vastu olevatele nõuetele on krediidikvaliteeti hindav määratud asutus andnud krediidikvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 lõike 2 kohaselt vähemalt krediidikvaliteedi astmele 1;
- iii) reservid, mida krediidiasutus hoiab alapunktides i ja ii osutatud keskpangas, tingimusel et krediidiasutus võib sellised reservid mis tahes ajal stressiperioodi jooksul välja võtta ja et sellise väljavõtmise tingimused on asjaomase pädeva asutuse ja EKP või keskpanga vahelises lepingus kindlaks määratud;

c) varad, milleks on järgmiste kesk- või piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded:

- i) liikmesriigi keskvalitsus;
- ii) kolmanda riigi keskvalitsus, tingimusel et krediidikvaliteeti hindav määratud asutus on andnud sellele krediidikvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 lõike 2 kohaselt vähemalt krediidikvaliteedi astmele 1;

- iii) liikmesriigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused, tingimusel et neid käsitatakse nõuetena liikmesriigi keskvalitsuse vastu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõikele 2;
 - iv) alapunktis ii osutatud liiki kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused, tingimusel et neid käsitatakse nõuetena kolmanda riigi keskvalitsuse vastu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõikele 4;
 - v) avaliku sektori asutused, tingimusel et neid käsitatakse nõuetena liikmesriigi keskvalitsuse või alapunktis iii osutatud piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 116 lõikele 4;
- d) varad, milleks on sellise kolmanda riigi keskvalitsuse või keskpanga vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, millele krediitkvaliteeti hindav määratud asutus ei ole andnud krediitkvaliteedi hinnangut, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 lõike 2 kohaselt krediitkvaliteedi astmele 1, tingimusel et krediidasutus võib neid aktsepteerida 1. tasandi varadena ainult selleks, et katta likviidsete vahendite netoväljavoolu stressiperioodil samas valuutas, milles vara on nomineeritud.

Kui vara ei ole nomineeritud kolmanda riigi omavääringus, võib krediidasutus aktsepteerida seda vara 1. tasandi varana ainult mahus, mis vastab krediidasutuse kõnealusel valuutas olevate likviidsete vahendite sellisele netoväljavoolule stressiperioodil, mis on seotud tema tegevusega jurisdiktsioonis, kus likviidsusrisk võetakse;

- e) krediidasutuste emitteeritud varad, mis vastavad vähemalt ühele kahest järgmisest nõudest:
- i) emitent on krediidasutus, mille on asutanud liikmesriigi kesk- või piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus, kellel on õiguslik kohustus kaitsta krediidasutuse majandusbaasi ning säilitada selle majanduslik elujõulisus kogu eksisteerimisaja jooksul, ning mis tahes nõuet vastavalt kas kõnealuse piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu käsitatakse nõudena liikmesriigi keskvalitsuse vastu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõikele 2;
 - ii) krediidasutus on tugilaenu andja, keda käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse mis tahes krediidasutusena, kelle eesmärk on edendada liidu või asjaomase liikmesriigi keskvalitsuse või piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse avaliku poliitika eesmärges peamiselt konkurentsivabalt mittetulunduslikul alusel tugilaenude andmise kaudu, tingimusel et vähemalt 90 % tema antud laenudest on otseselt või kaudselt garanteeritud keskvalitsuse või piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse poolt ja et mis tahes nõuet vastavalt kas kõnealuse piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu käsitatakse nõudena liikmesriigi keskvalitsuse vastu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõikele 2;
- f) sellistest väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
- i) need on direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud võlakirjad või need vastavad nõuetele, mille kohaselt nende suhtes võib kohaldada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitlust;
 - ii) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c ja artikli 129 lõike 1 viimases lõigus sätestatud tingimustele;
 - iii) pandikirjadesse investeeriv krediidasutus ja emitent täidavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 7 osutatud läbipaistvusnõuet;
 - iv) nende emissiooni maht on vähemalt 500 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus);
 - v) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on pandikirjadele andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 4 kohaselt vastab vähemalt krediitkvaliteedi astmele 1, lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele või krediitkvaliteedi hinnangu puudumise korral on neile vastavalt kõnealuse määruse artikli 129 lõikele 5 määratud riskikaal 10 %;
 - vi) tagatiste kogum vastab kogu aeg varakatte nõudele, mis on vähemalt 2 % suurem, kui pandikirjadega seotud nõuete katmiseks nõutav summa;
- g) varad, milleks on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 osutatud mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded.

2. Lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjade turuväärtuse suhtes kohaldatakse väärtuskärbet vähemalt 7 %. Välja arvatud seoses ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiate ja osakutega artikli 15 lõike 2 punktides a ja b sätestatud juhtudel, ei pea ülejäänud 1. tasandi varade suhtes kohaldama väärtuskärbet.

Artikkel 11

2A tasandi varad

1. 2A tasandi varad hõlmavad ainult varasid, mis kuuluvad ühte või mitmesse järgmisse kategooriasse ja mis vastavad järgmistele aktsepteeritavuse kriteeriumidele:

- a) varad, milleks on liikmesriigi piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, kui nende vastu olevatele nõuetele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõigetele 1 ja 5 ning artikli 116 lõigetele 1, 2 ja 3 määratud riskikaal 20 %;
- b) varad, milleks on kolmanda riigi keskpanga või keskvalitsuse või kolmanda riigi piirkondliku valitsuse, kohaliku omavalitsuse või avaliku sektori asutuse vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, tingimusel et neile on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 lõikele 2 või artiklitele 115 või 116 määratud riskikaal 20 %;
- c) sellistest kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) need on direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud võlakirjad või need vastavad nõuetele, mille kohaselt nende suhtes võib kohaldada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitlust;
 - ii) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele;
 - iii) pandikirjadesse investeeriv krediidasutus ja emitent täidavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 7 sätestatud läbipaistvusnõuet;
 - iv) nende emissiooni maht on vähemalt 250 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus);
 - v) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on pandikirjadele andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 4 kohaselt vastab vähemalt krediitkvaliteedi astmele 2, lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele või krediitkvaliteedi hinnangu puudumise korral on neile vastavalt kõnealuse määruse artikli 129 lõikele 5 määratud riskikaal 20 %;
 - vi) tagatiste kogum vastab kogu aeg varakatte nõudele, mis on vähemalt 7 % suurem, kui pandikirjadega seotud nõuete katmiseks nõutav summa. Kui pandikirjad, mille krediitkvaliteedi hinnang vastab krediitkvaliteedi astmele 1, ei vasta artikli 10 lõike 1 punkti f alapunkti iv kohasele väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjade minimaalse emissioonimahu nõudele, kuid vastavad kõrge krediitkvaliteediga pandikirjade suhtes kohaldatavatele alapunktides i, ii, iii ja iv sätestatud nõuetele, kohaldatakse nende suhtes selle asemel varakatte miinimumnõuet 2 %;
- d) kolmandate riikide krediidasutuste emiteeritud sellistest pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) need on pandikirjad vastavalt kolmanda riigi õigusaktidele, mille kohaselt peavad need olema määratletud võlaväärtpaberitena, mille on emiteerinud selline krediidasutus või sellise krediidasutuse täielikus omandis olev tütarettevõtja, kes emissiooni garanteerib, ja tagatud tagatisvarade kogumiga, millest võlakirjaomanikel on emitendi kohustuste täitmatajätmise korral õigus saada eelisjärjekorras põhisumma ja intressimakseid;
 - ii) emitendi ja pandikirjade suhtes teostatakse kolmanda riigi õigusaktide kohaselt spetsiaalset avalikku järelevalvet, mille eesmärk on kaitsta võlakirjaomanikke, ning kolmandas riigis kohaldatav järelevalve- ja regulatiivne kord peab olema vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga;
 - iii) pandikirjad on tagatud selliste ühte või mitut liiki varade kogumiga, mida on kirjeldatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis b, punkti d alapunktis i, punkti f alapunktis i või punktis g. Kui kogum hõlmab kinnisvaraga tagatud laenusid, peavad olema täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded;
 - iv) tagatiste kogumisse kuuluvad nõuded krediidasutuste ja investeerimisühingute vastu vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis c ja artikli 129 lõike 1 viimases lõigus sätestatud tingimustele;
 - v) pandikirjadesse investeeriv krediidasutus ja emitent täidavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 7 sätestatud läbipaistvusnõuet;

- vi) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on pandikirjadele andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 4 kohaselt vastab vähemalt krediitkvaliteedi astmele 1, lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele või krediitkvaliteedi hinnangu puudumise korral on neile vastavalt kõnealuse määruse artikli 129 lõikele 5 määratud riskikaal 10 %; ja
 - vii) tagatiste kogum vastab kogu aeg varakatte nõudele, mis on vähemalt 7 % suurem, kui pandikirjadega seotud nõuete katmiseks nõutav summa. Kui pandikirjade emissiooni maht on aga vähemalt 500 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus), kohaldatakse nende suhtes selle asemel varakatte miinimumnõuet 2 %;
- e) äriühingu võlaväärtpaberid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
- i) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on neile andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 122 kohaselt vähemalt krediitkvaliteedi astmele 1 või lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele;
 - ii) väärtpaperite emissiooni maht on vähemalt 250 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus);
 - iii) emissiooni ajal ei ole väärtpaperite lõpptähtajani jäänud aeg pikem kui 10 aastat;
2. 2A tasandi iga vara turuväärtuse suhtes kohaldatakse väärtuskärbet vähemalt 15 %.

Artikkel 12

2B tasandi varad

1. 2B tasandi varad hõlmavad ainult varasid, mis kuuluvad ühte või mitmesse järgmisse kategooriasse ja mis vastavad järgmistele aktsepteeritavuse kriteeriumidele:
- a) varaga tagatud väärtpaperitest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad artiklis 13 sätestatud nõuetele;
 - b) äriühingu võlaväärtpaberid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on neile andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 122 kohaselt vähemalt krediitkvaliteedi astmele 3 või lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele;
 - ii) väärtpaperite emissiooni maht on vähemalt 250 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus);
 - iii) emissiooni ajal ei ole väärtpaperite lõpptähtajani jäänud aeg pikem kui 10 aastat;
 - c) aktsiad, tingimusel et need vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) need kuuluvad liikmesriigis või kolmandas riigis olulisse aktsiaindeksisse, mille on käesoleva punkti kohaldamise eesmärgil sellisena määratlenud liikmesriigi pädev asutus või kolmanda riigi asjaomane avaliku sektori asutus. Kui pädev asutus või avaliku sektori asutus ei ole oluliste aktsiaindeksite kohta otsust teinud, käsitlevad krediidiasutused oluliste aktsiaindeksitena aktsiaindekseid, mis koosnevad asjaomases jurisdiktsioonis tegutsevatest juhtivatest äriühingutest;
 - ii) need on nomineeritud krediidiasutuse päritoluliikmesriigi valuutas, või kui need on nomineeritud sellest erinevas valuutas, siis võetakse neid 2B tasandi varadena arvesse ainult sellise summa ulatuses, mis katab likviidsete vahendite väljavoolumul stressiperioodil kas kõnealuses valuutas või selles jurisdiktsioonis, kus likviidsusrisk võetakse, ja
 - iii) nende puhul on võimalik tõendada, et need on olnud igal ajal, sealhulgas stressiperioodidel, usaldusväärseks likviidsuse allikaks. See nõue loetakse täidetuks, kui 30 kalendripäeva pikkuse turu stressiperioodi jooksul ei olnud aktsia hinnalangus suurem kui 40 % või aktsia väärtuskärbe ei suurenenud rohkem kui 40 protsendipunkti ja
 - d) piiratud kasutusega likviidsuslimiidid, mida võivad võimaldada EKP, liikmesriigi keskpank või kolmanda riigi keskpank, tingimusel et täidetud on artiklis 14 sätestatud nõuded;
 - e) sellistest kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) need on direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud võlakirjad või need vastavad nõuetele, mille kohaselt nende suhtes võib kohaldada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitlest;
 - ii) pandikirjadesse investeeriv krediidiasutus täidab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõikes 7 sätestatud läbipaistvusnõuet;

- iii) pandikirjade emitent teeb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 7 punktis a osutatud teabe investoritele kättesaadavaks vähemalt kord kvartalis;
 - iv) nende emissiooni maht on vähemalt 250 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus);
 - v) pandikirjad on tagatud üksnes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis a, punkti d alapunktis i ja punktis e osutatud varadega;
 - vi) alusvarade kogum koosneb üksnes riskipositsioonidest, mis kvalifitseeruvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 125 kohaselt 35 % või madalama riskikaalu saamiseks krediidiriski puhul;
 - vii) tagatiste kogum vastab kogu aeg varakatte nõudele, mis on vähemalt 10 % suurem, kui pandikirjadega seotud nõuete katmiseks nõutav summa;
 - viii) emitendist krediidasutusel tuleb igakuiselt avalikustada see, et tagatiste kogum vastab varakatte nõudele 10 %;
- f) krediidasutuste puhul, mis oma asutamislepingu kohaselt ei saa religioossete tavade järgimisega seotud põhjustel intressi kandvaid varasid hoida, intressi mittekanvdav varad, milleks on keskpankade või kolmanda riigi keskvalitsuse või keskpanga või kolmanda riigi piirkondliku valitsuse, kohaliku omavalitsuse või avaliku sektori asutuse vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded, tingimusel et krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on neile varadele andnud krediitkvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 114 kohaselt vähemalt krediitkvaliteedi astmele 5 või lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele.
2. 2B tasandi iga vara turuväärtuse suhtes kohaldatakse järgmiseid minimaalseid väärtuskärpeid:
- a) 2B tasandi väärtpaperistamiste puhul artikli 13 lõikes 14 sätestatud kohaldatav väärtuskärbe;
 - b) lõike 1 punktis b osutatud äriühingu võlaväärtpaperite puhul väärtuskärbe 50 %;
 - c) lõike 1 punktis c osutatud aktsiate puhul väärtuskärbe 50 %;
 - d) lõike 1 punktis e osutatud pandikirjade programmide või emissioonide puhul väärtuskärbe 30 %;
 - e) lõike 1 punktis f osutatud intressi mittekanvdavate varade puhul väärtuskärbe 50 %.
3. Krediidasutuste puhul, mis oma asutamislepingu kohaselt ei saa religioossete tavade järgimisega seotud põhjustel intressi kandvaid varasid hoida, võib pädev asutus lubada teha käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunktidest ii ja iii erandi, tingimusel et on tõendeid kõnealustele nõuetele vastavate intressi mittekanvdavate varade ebapiisava kättesaadavuse kohta ja asjaomased kõnealustele nõuetele vastavad intressi mittekanvdav varad on reguleerimata turgudel piisavalt likviidsed.

Selle kindlaksmääramisel, kas intressi mittekanvdav varad on esimese lõigu kohaldamisel piisavalt likviidsed, võtab pädev asutus arvesse järgmiseid tegureid:

- a) kättesaadavad andmed nende likviidsuste kohta turul, sealhulgas kauplemissummad, jälgitavad ostu-müügi noteeringute vahed, hinna volatiilsus ja hinna mõju; ja
- b) muud nende likviidsuse seisukohast olulised tegurid, sealhulgas ajaloolised tõendid kõnealuste intressi mittekanvdavate varade turu haarde ja sügavuse kohta, turuosaliste arv ja mitmekesisus ning usaldusväärse turuinfrastruktuuri olemasolu.

Artikkel 13

2B tasandi väärtpaperistamised

1. Artikli 12 lõike 1 punktis a osutatud varaga tagatud väärtpaperitest tulenevad riskipositsioonid kvalifitseeruvad 2B tasandi väärtpaperistamistena, kui need vastavad lõigetes 2–14 sätestatud kriteeriumidele.

2. Väärtpaberistamise positsioon ja selle aluseks olevad riskipositsioonid peavad vastama kõigile järgmistele nõuetele:
- a) krediitkvaliteeti hindav määratud asutus on andnud positsioonile krediitkvaliteedi hinnangu, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 251 või 261 kohaselt vähemalt krediitkvaliteedi astmele 1 või lühiajalise krediitkvaliteedi hinnangu korral samaväärsele krediitkvaliteedi astmele;
 - b) positsiooni puhul on tegemist kõige kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria või seeriatega ja kõige kõrgem nõudeõiguse järk säilib kogu tehingu kehtivusaja jooksul. Sel eesmärgil loetakse väärtpaberistamise seeriat olevaks kõige kõrgema nõudeõiguse järguga, kui pärast täitmisele pööramise teate, ja kui see on kohaldatav, siis kiirendatud menetluse teate kättetoimetamist ei ole väärtpaberistamise seeria põhisumma- ja intressimaksete saamise seisukohast allutatud sama väärtpaberistamise tehingu või skeemi teistele seeriatele, võtmata vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 261 arvesse intressimäära- või valuutatuletislepingutest tulenevaid tasumisele kuuluvaid summasid, teenustasusid ega muid sarnaseid makseid;
 - c) aluseks olevad riskipositsioonid on omandanud väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 66 tähenduses viisil, mis on mis tahes kolmanda isiku vastu jõustatav ning müüja (väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja) ja tema võlausaldajad ei saa, sealhulgas müüja maksejõuetuse korral, seda mõjutada;
 - d) jurisdiktsioonis, kus müüja (väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja) on asutatud, ei tohi aluseks olevate riskipositsioonide väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale üleandmise suhtes kohaldada mis tahes rangeid tagastamissätteid. See hõlmab muu hulgas sätteid, mille kohaselt müüja (väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsori või algse laenuandja) likvideerija saab aluseks olevate riskipositsioonide müügi tühistada ainuüksi põhjusel, et müük toimus teataval ajal enne müüja maksejõuetuks kuulutamist, ja sätteid, mille kohaselt väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja saab sellist tühistamist ära hoida ainult juhul, kui ta suudab tõestada, et ta ei olnud müüja maksejõuetusest müügi ajal teadlik;
 - e) aluseks olevate riskipositsioonide haldamine on reguleeritud maksete vahendamise lepinguga, mis sisaldab maksete vahendamise järjepidevuse sätteid, mis tagavad vähemalt selle, et maksete vahendaja makseviivituse või maksejõuetuse korral maksete vahendamine ei lõpe;
 - f) väärtpaberistamist reguleeriv dokumentatsioon sisaldab järjepidevuse sätteid, mis tagavad vähemalt selle, et tuletistehingu vastaspoolte ja likviidsuse pakkujate makseviivituse või maksejõuetuse korral nad asendatakse, kui see on kohaldatav;
 - g) väärtpaberistamise positsioon on tagatud selliste aluseks olevate riskipositsioonide homogeenne kogumiga, mis kõik kuuluvad ainult ühte järgmistest alakategooriatest, või selliste aluseks olevate riskipositsioonide homogeenne kogumiga, mis hõlmab alapunktides i ja ii osutatud eluasemelaene:
 - i) esimese järjekoha hüpoteegiga tagatud eluasemelaenu, mis on antud eraisikutele põhielukoha soetamiseks, kui täidetud on üks järgmisest kahest tingimusest:
 - kogumisse kuuluvad laenud vastavad keskmiselt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punkti d alapunktis i sätestatud laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu nõudele;
 - selle liikmesriigi õigusega, kus laenu on väljastatud, on võlgniku võetava eluasemelaenu summale kehtestatud laenusumma ja sissetuleku suhtarvu ülempiir, ning kõnealune liikmesriik on teavitanud asjaomasest õigusnormidest komisjoni ja EBAt. Laenusumma ja sissetuleku suhtarvu ülempiiri arvutamisel võetakse aluseks võlgniku aastane brutosissetulek, võttes arvesse võlgniku maksu- ja muid siduvaid kohustusi ning intressimäärade muutumise riski laenu kehtivusaja jooksul. Ühegi kogumisse kuuluva eluasemelaenu puhul ei või laenu teenindamiseks, sh põhisumma, intresside ja teenustasude maksmiseks, kuluda rohkem kui 45 % võlgniku brutosissetulekust;
 - ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktis e osutatud täielikult tagatud eluasemelaenu, tingimusel et nende puhul on täidetud kõnealuses lõikes sätestatud tagatuse nõuded ning et need vastavad keskmiselt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punkti d alapunktis i sätestatud laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu nõudele;
 - iii) äri-laenu, liisingud ja krediitlimiidid, mis on antud liikmesriigis asutatud ettevõtjatele, et rahastada muid kapitalikuluseid või äritegevust kui ärikinnisvara soetamine või arendus, tingimusel et väärtpaberistamise emiteerimise ajal on portfelli mahu seisukohast vähemalt 80 % kogumisse kuuluvatest laenuvõtjatest väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ja et mitte ükski laenuvõtjatest ei ole määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 3 määratletud krediitdiasutus või investeerimisühing;

- iv) autolaenuid ja -liisinguid, mis on antud liikmesriigis asutatud või selle residendiks olevatele laenu- või liisingu-võtjatele. Sel eesmärgil hõlmavad need laenusid ja liisinguid, mis on antud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/46/EÜ artikli 3 punktides 11 ja 12 määratletud mootorsõidukite ja haagiste, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/37/EÜ osutatud põllu- või metsamajanduslike traktorite, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/24/EÜ artikli 1 lõike 2 punktides b ja c määratletud mootorrataste ja kolmerattaliste mootorsõidukite või direktiivi 2007/46/EÜ artikli 2 lõike 2 punktis c osutatud roomiksõidukite rahastamiseks. Sellised laenuid ja liisinguid võivad hõlmata abitegevusena pakutavaid kindlustus- ja hooldustooteid või sõidukite täiendavaid osi ning liisingu puhul liisitud sõidukite jääkväärtust. Kõik kogumisse kuuluvad laenuid ja liisingud peavad olema tagatud väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kasuks sõidukile seatud esimese järjekoha koormatise või tagatise või asjakohase garantiiga, näiteks omandiõiguse säilitamise sättega;
- v) laenuid ja krediitlimiidid, mis on antud liikmesriigi residendist eraisikutele isikliku või perekonna või majapidamise poolse tarbimise eesmärgil.
- h) positsioon ei ole kaasatud edasiväärtpaberistamise ega sünteetilisse väärtpaberistamise, millele on osutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punktis 63 ja artikli 242 punktis 11;
- i) aluseks olevad riskipositsioonid ei sisalda vabalt võõrandatavaid finantsinstrumente ega tuletisinstrumente, välja arvatud väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja enda või teiste väärtpaberistamise struktuuri kaasatud poolte poolt emiteeritud finantsinstrumendid ning valuuta- ja intressiriski maandamiseks kasutatavad tuletisinstrumendid;
- j) aluseks olevad riskipositsioonid ei sisalda väärtpaberistamise emiteerimise ajal ega aluseks olevate riskipositsioonide kogumisse kaasamisel mis tahes ajal pärast emiteerimist riskipositsioone halvenenud krediitkvaliteediga võlgnike (või kui see on kohaldatav, siis halvenenud krediitkvaliteediga garantii andjate) suhtes; sealjuures tähendab halvenenud krediitkvaliteediga võlgnik (või halvenenud krediitkvaliteediga garantii andja) võlgnikku (või garantii andjat):
- i) kes on välja kuulutanud pankroti, leppinud oma võlausaldajatega kokku võla kustutamises või tagasimaksegraafiku muutmises või kelle võlausaldajatele on kohus andnud täitmisele pööramise õiguse või õiguse saada olulisi hüvitisi kahjude eest makse tegemata jätmise tulemusel kolme aasta jooksul enne väärtpaberistamise tehingu algatamise kuupäeva;
- ii) kes on kantud halva krediidi ajaloo isikute ametlikku registrisse;
- iii) kelle krediitkvaliteedi hinnang, mille on andnud krediitkvaliteeti hindav asutus, või krediitkvaliteedi aste väljendab asjaomases jurisdiktsioonis asjaomast liiki laenude keskmise võlgnikuga võrreldes märkimisväärset lepingus kokkulepitud maksete tegemata jätmise riski;
- k) aluseks olevad riskipositsioonid ei sisalda väärtpaberistamise emiteerimise ajal ega aluseks olevate riskipositsioonide kogumisse kaasamisel mis tahes ajal pärast emiteerimist riskipositsioone, mis on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 lõike 1 tähenduses makseviivituses.
3. Väärtpaberistamise positsioonide tagasimaksmine ei tohi olla struktureeritud selliselt, et see on peamiselt sõltuv aluseks olevaid riskipositsioone tagavate varade müügist. See säte ei välista siiski selliste riskipositsioonide hilisemat pikendamist või refinantseerimist.
4. Väärtpaberistamise tehingu struktuur peab vastama järgmistele nõuetele:
- a) ilma uueneva perioodita väärtpaberistamise või uueneva perioodi lõppemise ning täitmisele pööramise teate või kiirendatud menetluse teate kättetoimetamise korral antakse aluseks olevatest riskipositsioonidest laekuvad põhisumma makset väärtpaberistamise positsioonide järjestikuse amortiseerimise kaudu üle väärtpaberistamise positsioonide omanikele ning ühelgi maksekuupäeval ei jää ükski märkimisväärne rahasumma väärtpaberistamise eriotstarbelist ettevõtjast üle kandmata;
- b) uueneva perioodiga väärtpaberistamise korral on tehingu dokumentatsiooniga ette nähtud asjakohased ennetähtaegse amortiseerimise juhud, mis hõlmavad vähemalt kõike järgmist:
- i) aluseks olevate riskipositsioonide krediitkvaliteedi halvenemine;
- ii) ei suudeta luua piisavalt uusi vähemalt sarnase krediitkvaliteediga aluseks olevaid riskipositsioone;
- iii) seoses väärtpaberistamise tehingu algataja või maksete vahendajaga leiab aset maksejõuetusega seotud sündmus.
5. Väärtpaberistamise emiteerimise ajal peavad laenuvõtjad (või kui see on kohaldatav, siis garantii andjad) olema teinud vähemalt ühe makse, välja arvatud juhul, kui väärtpaberistamine on tagatud lõike 2 punkti g alapunktis v osutatud krediitlimiitidega.
6. Väärtpaberistamise korral, mille aluseks olevate riskipositsioonide puhul on tegemist lõike 2 punkti g alapunktides i ja ii osutatud eluasemelaenudega, ei tohi laenude kogum sisaldada mis tahes laenu, mille turustamisel ja väljastamisel tugineb eeldusele, et laenu taotlejat, või kui see on kohaldatav, siis vahendajaid, teavitati sellest, et esitatud teave võib olla laenuandja poolt kontrollimata.

7. Väärtpaberistamiste korral, mille aluseks olevate riskipositsioonide puhul on tegemist lõike 2 punkti g alapunktides i ja ii osutatud eluasemelaenudega, peab laenuvõtja krediitdivõimelisuse hindamine olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/17/EL⁽¹⁾ artikli 18 lõigetes 1–4, lõike 5 punktis a ja lõikes 6 sätestatud nõuetega või samaväärsete kolmandates riikides kehtivate nõuetega.
8. Väärtpaberistamiste korral, mille aluseks olevate riskipositsioonide puhul on tegemist lõike 2 punkti g alapunktides iv ja v osutatud autolaenude ja -liisingute, tarbimislaenude ja krediitlimiitidega, peab laenuvõtja krediitdivõimelisuse hindamine olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ⁽²⁾ artiklis 8 sätestatud nõuetega.
9. Kui väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja on asutatud liidus, täidab ta määruse (EL) nr 575/2013 V osas sätestatud nõudeid ning avalikustab määruse (EL) nr 1060/2009 artikli 8b kohaselt teabe aluseks olevate riskipositsioonide krediitkvaliteedi ja tulemusnäitajate, tehingu struktuuri, rahavoogude ja riskipositsioone toetava mis tahes tagatise kohta, samuti mis tahes teabe, mida investoritel on vaja, et teha hästi informeeritult teadlikke stressitest. Kui väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsor või algne laenuandja on asutatud väljaspool liitu, siis tehakse olemasolevatele ja potentsiaalsetele investoritele ning reguleerivatele asutustele kooskõlas turuosaliste poolt üldtunnustatud standarditega emiteerimise ajal ja seejärel regulaarselt kättesaadavaks põhjalikud laenuandmed.
10. Aluseks olevaid riskipositsioone ei tohi olla algatanud väärtpaberistamise positsiooni oma likviidsuspuhvriv hoidev krediitiasutus, tema tütarettevõtja, tema emaettevõtja ega selle tütarettevõtja ega mis tahes muu ettevõtja, kellel on kõnealuse krediitiasutusega märkimisväärne seos.
11. Väärtpaberistamise seeria emissiooni maht peab olema vähemalt 100 miljonit eurot (või samaväärne summa omavääringus).
12. Väärtpaberistamise seeria järelejäänud kaalutud keskmine tähtaeg ei tohi ületada 5 aastat, mille arvutamiseks kasutatakse kas tehingu hinnastamisel tehtud ennetähtaegse tasumise eeldust või pidevat 20 % ennetähtaegse tasumise määra, mille puhul krediitiasutus eeldab, et tagasiostuõigust kasutatakse esimesel kuupäeval, mil seda on lubatud kasutada, olenevalt sellest, kumb neist määradest on madalam.
13. Väärtpaberistamise tehingu aluseks olevate riskipositsioonide algataja peab olema krediitiasutus või investeerimisühing, nagu see on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punktis 3, või ettevõtja, kelle põhitegevuseks on tegelemine ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2–12 ja 15 loetletud tegevusega.
14. 2B tasandi väärtpaberistamiste turuväärtuse suhtes kohaldatakse järgmiseid minimaalseid väärtuskärpeid:
- lõike 2 punkti g alapunktides i, ii ja iv osutatud alakategooriatesse kuuluvate varadega tagatud väärtpaberistamiste puhul 25 %;
 - lõike 2 punkti g alapunktides iii ja v osutatud alakategooriatesse kuuluvate varadega tagatud väärtpaberistamiste puhul 35 %.

Artikkel 14

Piiratud kasutusega likviidsuslimiidid

2B tasandi varadena kvalifitseerumiseks peavad artikli 12 lõike 1 punktis d osutatud piiratud kasutusega likviidsuslimiidid, mida võib võimaldada keskpank, vastama kõigile järgmistele kriteeriumidele:

- muul ajal kui stressiperioodil kohaldatakse limiidi suhtes selle kogusumma ulatuses limiidi võimaldamise teenustasu, mille minimaalne suurus on üks järgmistest, olenevalt sellest, milline neist on suurem:
 - 75 baaspunkti aastas; või
 - vähemalt 25 baaspunkti aastas pluss erinevus limiidi tagamiseks kasutatavate varade tootluse ja tüüpilise likviidsete varade portfelli tootluse vahel pärast krediidiriski mis tahes oluliste erinevuste arvessevõtmiseks tehtavat korrigeerimist.
- Stressiperioodil võib keskpank käesoleva punkti esimeses lõigus kirjeldatud limiidi võimaldamise teenustasu vähendada, tingimusel et kooskõlas artikliga 19 on täidetud likviidsuse alternatiivsete meetodite kohaselt likviidsuslimiitide suhtes kohaldatavad miinimumnõuded;
- limiit on tagatud koormamata varadega, mille liigi on täpsustanud keskpank. Tagatiseks antud varad peavad vastama kõigile järgmistele kriteeriumidele:
 - neid hoitakse vormis, mis võimaldab neid limiidi kasutuselevõtu korral kiiresti keskpangale üle kanda;
 - nende väärtus pärast keskpanga poolt kohaldatud väärtuskärbet on piisav limiidi kogusumma katmiseks

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/17/EL, 4. veebruar 2014, elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediitilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 EMPs kohaldatav tekst (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/48/EÜ, 23. aprill 2008, mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

- iii) neid ei võeta likviidsete varadena arvesse krediidasutuse likviidsuspuhvri arvutamisel;
- c) limiit on kooskõlas keskpanga kasutatava vastaspoolte põhimõtete raamistikuga;
- d) aeg, milleks limiiti võimaldatakse, on pikem kui artiklis 4 osutatud 30 kalendripäeva pikkune stressiperiood;
- e) keskpank ei tühista limiiti enne selle lepingulist lõpptähtaega ja seni, kuni asjaomane krediidasutus hinnatakse jätkuvalt olevat maksevõimeline, ei võeta täiendavat krediidi andmise otsust;
- f) keskpank on avaldanud oma ametlikud põhimõtted, milles on märgitud, et ta on teinud otsuse võimaldada piiratud kasutusega likviidsuslimiite, samuti limiitide suhtes kohaldatavad tingimused ja see, mis liiki krediidasutused saavad kõnealuste limiitide kasutamist taotleda.

Artikkel 15

Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad

1. Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiad või osakud kvalifitseeruvad sama tasandi likviidsete varadena kui need likviidsed varad, mis on tema aktsiate või osakute alusvaraks, kuni 500 miljoni euro suuruse absoluutsumma (või omavääringus väljendatud samaväärse summa) ulatuses iga krediidasutuse puhul individuaalselt, tingimusel et:
 - a) täidetud on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 132 lõikes 3 sätestatud nõuded;
 - b) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib ainult likviidsetesse varadesse ja tuletisinstrumentidesse, sealjuures viimastesse vaid sel määral, mil see on vajalik portfellis intressi-, valuuta- või krediidiriski maandamiseks.
2. Krediidasutused kohaldavad oma ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate aktsiate või osakute suhtes, olenevalt alusvaraks olevate likviidsete varade kategooriast, järgmiseid minimaalseid väärtuskärpeid:
 - a) artikli 10 lõike 1 punktis b osutatud müntide ja pangatähtede ning keskpankade vastu olevate nõuete puhul 0 %;
 - b) 1. tasandi varade, välja arvatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjad, puhul 5 %;
 - c) artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjade puhul 12 %;
 - d) 2A tasandi varade puhul 20 %;
 - e) artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktides i, ii ja iv osutatud alakategooriatesse kuuluvate varadega tagatud 2B tasandi väärtpaberistamiste puhul 30 %;
 - f) artikli 12 lõike 1 punktis e osutatud 2B tasandi pandikirjade puhul 35 %;
 - g) artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktides iii ja v osutatud alakategooriatesse kuuluvate varadega tagatud 2B tasandi väärtpaberistamiste puhul 40 % ja
 - h) artikli 12 lõike 1 punktis b osutatud 2B tasandi äriühingu võlaväärtpaberite, artikli 12 lõike 1 punktis c osutatud aktsiate ja artikli 12 lõike 1 punktis f osutatud intressi mittekanvate varade puhul 55 %.
3. Lõikes 2 osutatud meetodit kohaldatakse järgmisel viisil:
 - a) kui krediidasutus on teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, võib ta neid arvesse võttes määrata neile asjakohase väärtuskärpe kooskõlas lõikega 2;
 - b) kui krediidasutus ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, peab ta eeldama, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib maksimaalse oma volituste kohaselt lubatud summa kasvavas järjekorras igaihte likviidsetest varadest, nagu need on lõike 2 kohaldamise eesmärgil liigitatud, alustades lõike 2 punktis g osutatud likviidsetest varadest, kuni koguinvesteeringute ülemmäära saavutamiseni. Kui krediidasutus ei ole teadlik ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aluspositsioonidest, kasutatakse sama meetodit ka alusvarade likviidsuse taseme kindlaksmääramiseks.
4. Krediidasutused töötavad välja tõhusad meetodid ja protsessid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute turuväärtuse ja väärtuskärbete arvutamiseks ja nende kajastamiseks aruandluses. Juhul kui riskipositsioon ei ole krediidasutuse jaoks oma meetodite väljatöötamiseks piisavalt oluline ja tingimused, et pädev asutus on igal üksikjuhul veendunud, et see tingimus on täidetud, võib krediidasutus ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute väärtuskärbete arvutamisel ja nende kohta aruandmisel tugineda ainult järgmistele kolmandatele isikutele:
 - a) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja depositoorium, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis; või

- b) muude ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate puhul ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja, tingimusel et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja fondivalitseja vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud nõuetele.
5. Kui krediidasutus ei täida ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakutega seonduvaid käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud nõudeid, siis lõpetab ta nende käesoleva määruse kohaldamise eesmärgil likviidsete varadena arvesse võtmise kooskõlas artikliga 18.

Artikkel 16

Hoiused ja muu rahastamine koostöövõrgustikes ning krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides

1. Kui krediidasutus kuulub liikmesriigis kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud liiki krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, võrgustikku, mille suhtes saaks kohaldada kõnealuse määruse artiklis 10 sätestatud erandit, või koostöövõrgustikku, käsitatakse krediidasutuse poolt keskasutuses hoitavaid nõudmiseni hoiuseid likviidsete varadena kooskõlas ühega järgmistest sätetest:
- a) kui siseriikliku õiguse või õiguslikult siduvate dokumentide kohaselt, mida kohaldatakse skeemi või võrgustiku suhtes, on keskasutus kohustatud hoidma hoiuseid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetes varades või investeerima neid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetesse varadesse, siis käsitatakse hoiuseid käesoleva määruse kohaselt sama tasandi või kategooria likviidsete varadena;
- b) kui keskasutus ei ole kohustatud hoidma hoiuseid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetes varades või investeerima neid ettenähtud taseme või kategooria likviidsetesse varadesse, siis käsitatakse hoiuseid käesoleva määruse kohaselt 2B tasandi varadena ja nende jääksumma suhtes kohaldatakse vähemalt 25 % suurust väärtuskärbet.
2. Kui liikmesriigi siseriikliku õiguse või õiguslikult siduvate dokumentide kohaselt, mida kohaldatakse ühe lõikes 1 kirjeldatud skeemidest või võrgustikest suhtes, on krediidasutusel 30 kalendripäeva jooksul juurdepääs keskasutusest või mõnest teisest samasse võrgustikku või skeemi kuuluvast krediidasutusest või investeerimisühingust saadavale likviidsuse rahastamisele, siis käsitatakse sellist rahastamist 2B tasandi varana selles ulatuses, milles see ei ole tagatud ettenähtud taseme või kategooria likviidsete varadega. Likviidsuse rahastamise siduva põhisumma suhtes kohaldatakse vähemalt 25 % suurust väärtuskärbet.

Artikkel 17

Likviidsuspuhvri koosseis vara tasandite lõikes

1. Krediidasutused täidavad alati järgmiseid oma likviidsuspuhvri koosseisule esitatavaid nõudeid:
- a) 1. tasandi varad peavad moodustama likviidsuspuhvrist vähemalt 60 %;
- b) 1. tasandi varad, välja arvatud artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, peavad moodustama likviidsuspuhvrist vähemalt 30 %;
- c) 2B tasandi varad võivad moodustada kuni 15 % likviidsuspuhvrist.
2. Lõikes 1 sätestatud nõudeid kohaldatakse pärast selliste tagatud rahastamistingimuste, tagatud laenuandmistehingute või tagatise vahetustehingute poolt, kus kasutatakse likviidseid varasid ja mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul, likviidsete varade seisule avaldatava mõju arvessevõtmiseks tehtavat korrigeerimist, mis tehakse mis tahes kohaldatavate väärtuskärbete mahaarvamise järel, tingimusel et krediidasutus täidab artiklis 8 sätestatud tegevusnõudeid.
3. Krediidasutused määravad oma likviidsuspuhvri koosseisu kindlaks käesoleva määruse I lisas sätestatud valemite kohaselt.

Artikkel 18

Nõuete rikkumine

1. Kui likviidne vara ei vasta enam artiklis 7 sätestatud mis tahes kohaldatavatele üldnõuetele, artikli 8 lõikes 2 sätestatud tegevusnõuetele või käesolevas peatükis sätestatud mis tahes aktsepteeritavuse kriteeriumidele, lõpetab krediidasutus selle likviidse varana arvessevõtmise hiljemalt 30 kalendripäeva jooksul alates kuupäevast, mil nõuete rikkumine aset leidis.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiate või osakute suhtes, mis ei vasta enam aktsepteeritavuse kriteeriumidele, ainult juhul, kui need ei moodusta üle 10 % ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja koguvaradest.

Artikkel 19

Likviidsuse alternatiivsed meetodid

1. Kui asjaomases valuutas nomineeritud likviidsed varad ei ole piisavad selleks, et krediidasutus saaks täita artiklis 4 sätestatud likviidsuskattekindaja nõuet, kohaldatakse üht või mitut järgmist sätet:
 - a) artikli 8 lõikes 6 sätestatud valuuta vastavuse nõuet ei kohaldata selle valuuta puhul;
 - b) krediidasutus võib katta asjaomases valuutas nomineeritud likviidsete varade puudujäägi kõnealust valuutat kasutava liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangast saadud krediidilimiidiga, tingimusel et see limiit vastab kõigile järgmistele nõuetele:
 - i) see on antud lepingulise limiidina, mida ei saa järgneva 30 kalendripäeva jooksul tühistada;
 - ii) selle kasutamise eest nõutakse teenustasu, mis kuulub tasumisele sõltumata sellest, kui suures summas limiiti kasutatakse või kas seda üldse kasutatakse;
 - iii) teenustasu suurus määratakse nii, et limiidi tagamiseks kasutatavate varade netoototlus ei tohi ületada tüüpilise likviidsete varade portfelli netoototlust pärast krediidiriski mis tahes oluliste erinevuste arvessevõtmiseks tehtavat korrigeerimist.
 - c) kui esineb 1. tasandi varade puudujääk, kuid 2A tasandi varasid on piisavalt, võib krediidasutus hoida likviidsuspuhvril täiendavaid 2A tasandi varasid ning vara tasandite lõikes kohaldatavaid ülempiire, mis on sätestatud artiklis 17, loetakse vastavalt muudetuks. Kõnealuste täiendavate 2A tasandi varade suhtes kohaldatakse vähemalt 20 % suurust väärtuskärbet. Krediidasutuse hoitavate mis tahes 2B tasandi varade suhtes kohaldatakse jätkuvalt väärtuskärpeid, mis on käesoleva peatüki kohaselt neist igapäev puhul kohaldatavad.
2. Krediidasutused kohaldavad lõikes 1 sätestatud erandeid pöördvõrdelisel alusel asjaomaste likviidsete varade kättesaadavusega. Krediidasutused hindavad käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil oma likviidsusvajadusi, võttes arvesse oma võimet vähendada usaldusväärse likviidsusjuhtimise abil vajadust kõnealuste likviidsete varade järele ning kõnealuste varade hoidmist teiste turuosaliste poolt.
3. Valuutad, mille puhul võib kohaldada lõikes 1 sätestatud erandeid, ja see, millises ulatuses võib asjaomase valuuta puhul üht või mitut erandit kombineeritult kasutada, määratakse kindlaks rakendusmäärusega, mille komisjon võtab vastu kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 419 lõikega 4.
4. Lõike 1 punktides a ja b sätestatud erandite kasutamise suhtes kohaldatavad üksikasjalikud tingimused määratakse kindlaks delegeeritud õigusaktiga, mille komisjon võtab vastu kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 419 lõikega 5.

III JAOTIS

LIKVIIDSETE VAHENDITE VÄLJA- JA SISSEVOOL

1. PEATÜKK

Likviidsete vahendite netoväljavool

Artikkel 20

Likviidsete vahendite netoväljavoolu määratlus

1. Likviidsete vahendite netoväljavool võrdub punktis a osutatud likviidsete vahendite väljavoolude summaga, mida on vähendatud punktis b osutatud likviidsete vahendite sissevoolude summa võrra, kuid ei ole väiksem nullist, ning see arvutatakse järgneva põhjal:
 - a) 2. peatükis määratletud likviidsete vahendite väljavoolude summa;
 - b) 3. peatükis määratletud likviidsete vahendite sissevoolude summa, mis arvutatakse järgneva põhjal:
 - i) vahendite sissevoolud, mis on vabastatud artikli 33 lõigetes 2 ja 3 osutatud ülempiiri kohaldamisest;
 - ii) kas artikli 33 lõikes 4 osutatud vahendite sissevoolud või 90 % punktis a osutatud vahendite väljavooludest, mida on vähendatud artikli 33 lõigetes 2 ja 3 osutatud selliste vahendite sissevoolude võrra, mille suhtes kohaldatakse vabastust, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem, kuid mitte väiksem nullist;
 - iii) kas muud kui artikli 33 lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud vahendite sissevoolud või 75 % punktis a osutatud vahendite väljavooludest, mida on vähendatud artikli 33 lõigetes 2 ja 3 osutatud selliste vahendite sissevoolude võrra, mille suhtes kohaldatakse vabastust, ning artikli 33 lõikes 4 osutatud vahendite sissevoolude võrra, mis on jagatud 0,9ga, et võtta arvesse ülempiiri 90 %, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem, kuid mitte väiksem nullist.

2. Likviidsete vahendite sisse- ja väljavoolusid hinnatakse 30 kalendripäeva pikkuse stressiperioodi põhjal, võttes aluseks artiklis 5 osutatud idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaariumi.
3. Lõikes 1 sätestatud arvutus tehakse II lisas sätestatud valemi kohaselt.

Artikkel 21

Tuletistehingute raames saadud tagatise mõju hindamise nõuded

Krediidiasutused arvutavad määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute puhul 30 kalendripäeva pikkuse perioodi jooksul oodatavad likviidsete vahendite sisse- ja väljavoolud vastaspoolte lõikes netopõhiselt, tingimusel et olemas on kõnealuse määruse artikli 295 kohased kahepoolsed tasaarvestuskokkulepped. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „netopõhiselt” seda, et arvesse ei võeta käesoleva määruse II jaotise kohaselt likviidse varana käsitletavat saadavat tagatist. Raha välja- ja sissevoolud, mis tulenevad sellistest valuutatuletistehingutest, mille puhul põhisummade täies ulatuses vahetamine toimub samaaegselt (või sama päeva jooksul), arvutatakse netopõhiselt, isegi kui need tehingud ei ole kaetud kahepoolse tasaarvestuskokkuleppega.

2. PEATÜKK

Likviidsete vahendite väljavool

Artikkel 22

Likviidsete vahendite väljavoolu määratlus

1. Likviidsete vahendite väljavoolude arvutamiseks korrutatakse eri kategooriatesse või liikidesse kuuluvate kohustuste ja bilansiväliste siduvate kohustuste saldod määradega, mille ulatuses on oodata nende väljavoolu või kasutusse võtmist, nagu käesolevas peatükis sätestatud.
2. Lõikes 1 osutatud likviidsete vahendite väljavoolud hõlmavad järgnevaid väljavoolusid, millest igaüks korrutatakse kohaldatava väljavoolu määraga:
 - a) stabiilsete jaehoiuste ja muude jaehoiuste jääksumma kooskõlas artiklitega 24, 25 ja 26;
 - b) muude selliste kohustuste jäägid, mille tähtaeg saabub, mille väljamaksmist saab väljaandja või rahastaja nõuda või mis sisaldavad rahastaja ootust krediidiasutuse poolt võla tagasimaksmiseks järgneva 30 kalendripäeva jooksul ning mis on kindlaks määratud kooskõlas artiklitega 27 ja 28;
 - c) vahendite täiendav väljavool, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikliga 30;
 - d) maksimaalne summa, mida saab järgneva 30 kalendripäeva jooksul kasutusse võtta hetkel kasutamata krediidi- ja likviiduslimiitide arvelt ning mis on kindlaks määratud kooskõlas artikliga 31;
 - e) vahendite täiendav väljavool, mis on tehtud kindlaks artikli 23 kohase hindamise tulemusena.

Artikkel 23

Muudest toodetest ja teenustest tulenevad täiendavad likviidsete vahendite väljavoolud

1. Krediidiasutused hindavad regulaarselt likviidsete vahendite väljavoolu tõenäosust ja võimalikku mahtu järgneva 30 kalendripäeva jooksul toodete ja teenuste puhul, millele ei ole osutatud artiklites 27–31 ning mida need krediidiasutused pakuvad või sponsoreerivad või mida võimalikud ostjad käsitaksid nendega seotuna. Kõnealused tooted ja teenused hõlmavad muu hulgas likviidsete vahendite väljavoolusid, mis tulenevad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 429 ja I lisas osutatud mis tahes sellistest lepingujärgsetest kokkulepetest nagu:
 - a) muud bilansivälised ja tingimuslikud rahastamiskohustused, sealhulgas, kuid mitte ainult, mittesiduvad rahastamisvahendid;
 - b) kasutamata laenuid ja ettemaksud suurklieentidest vastaspooltele;
 - c) hüpoteeklaenuid, mille osas on kokku lepitud, kuid mida ei ole veel kasutusse võetud;

- d) krediitkaardid;
- e) arvelduskrediit;
- f) kavandatavad väljavoolud seoses uute erakliendi- või suurkliendilaenu andmise või pikendamisega;
- g) tuletisinstrumentidest tulenevad kavandatud kohustused;
- h) kaubanduse rahastamise bilansivälise kirjetega seotud tooted.

2. Lõikes 1 osutatud vahendite väljavoolude hindamisel võetakse aluseks artiklis 5 osutatud idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaarium. Kõnealusel hindamises võtavad krediitiasutused eelkõige arvesse olulist kahju mainele, mis võib tekkida, kui nad ei paku sellistele toodetele ja teenustele likviidsustoetust. Krediitiasutused annavad pädevatele asutustele vähemalt kord aastas aru nende toodete ja teenuste kohta, mille puhul lõikes 1 osutatud likviidsete vahendite väljavoolu tõenäosus ja võimalik maht on oluline, ning pädevad asutused määravad kindlaks, millised vahendite väljavoolud tuleb määrata. Määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 429 ja I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansivälise kirjetega seotud toodete suhtes võivad pädevad asutused kohaldada kuni 5 %-list väljavoolu määra.

3. Pädevad asutused esitavad EBA-le vähemalt kord aastas aruande selliste toodete ja teenuste liikide kohta, mille puhul nad on krediitiasutuste aruannete põhjal kindlaks määranud vahendite väljavoolu, ning lisavad kõnealusesse aruandesse ka selgituse vahendite väljavoolu kindlaksmääramiseks kasutatud meetodika kohta.

Artikkel 24

Stabiilsetest jaehoiustest tulenevad vahendite väljavoolud

1. Välja arvatud juhul, kui täidetud on artikli 25 lõike 2, 3 või 5 kohased kõrgema väljavoolu määra kriteeriumid, loetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/19/EÜ⁽¹⁾ või direktiivi 2014/49/EL kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud jaehoiuste summat stabiilseks ja see korrutatakse 5 %-ga, kui hoius on kas:

- a) väljakujunenud suhte osa, mistõttu on selle väljavõtmine väga ebatõenäoline, või
- b) hoiust hoitakse arvelduskontol.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel käsitatakse jaehoiust väljakujunenud suhte osana, kui hoiustaja vastab vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:

- a) tal on krediitiasutusega aktiivne lepinguline suhe kestusega vähemalt 12 kuud;
- b) tal on krediitiasutusega laenusuhte seoses eluasemelaenu või muude pikaajaliste laenu võtmisega;
- c) ta kasutab krediitiasutuses vähemalt üht muud aktiivset toodet, mis ei ole laen.

3. Lõike 1 punkti b kohaldamisel käsitatakse jaehoiust arvelduskontol hoitava, kui sellele kontole vastavalt kas krediteeritakse või sellelt debiteeritakse regulaarselt palka, sissetulekuid või tehinguid.

4. Erandina lõikest 1 võivad pädevad asutused alates 1. jaanuarist 2019 lubada krediitiasutustel korrutada direktiivi 2014/49/EL kohase hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud kuni kõnealusel direktiivi artikli 6 lõikes 1 täpsustatud 100 000 euro suuruste lõikes 1 osutatud stabiilsete jaehoiuste summa 3 %-ga, kui komisjon on kinnitanud, et asjaomane ametlikult tunnustatud hoiuste tagamise skeem vastab kõigile järgmistele kriteeriumidele:

- a) hoiuste tagamise skeemil on direktiivi 2014/49/EL artiklis 10 osutatud likviidsed käibevahendid, mis on kaasatud liikmete poolt vähemalt kord aastas tehtavatest eelnevatest osamaksetest;
- b) hoiuste tagamise skeemil on juhul, kui tema reservidest tuleb suurem summa kasutusele võtta, piisavad vahendid, et tagada hõlbus juurdepääs täiendavale rahastamisele, sealhulgas juurdepääs erakorralistele osamaksetele tema liikmetest krediitiasutustelt ja asjakohane alternatiivne rahastamise kord, mis võimaldab hankida lühikeseks ajaks vahendeid avaliku ja erasektori osapooltelt;
- c) hoiuste tagamise skeem tagab alates 3 % väljavoolu määra kohaldamise algusest direktiivi 2014/49/EL artikli 8 lõikes 1 osutatud 7 tööpäeva pikkuse tagasimaksetähtaja.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/19/EÜ, 30. mai 1994, hoiuste tagamise skeemide kohta (EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5).

5. Pädevad asutused annavad lõikes 4 osutatud loa ainult pärast seda, kui nad on saanud selleks komisjonilt heakskiidu. Sellist heakskiitu taotletakse põhjendatud teatisega, milles esitatakse tõendid selle kohta, et stabiilsete jaehoiuste väljavoolu määr jääks artiklis 5 osutatud stsenaariumide puhul mis tahes stressiperioodil alla 3 %. Põhjendatud teatis esitatakse komisjonile vähemalt kolm kuud enne kuupäeva, millest alates luba taotletakse. Komisjon hindab asjaomase hoiuste tagamise skeemi vastavust lõike 4 punktides a, b ja c sätestatud tingimustele. Kui need tingimused on täidetud, kiidab komisjon pädeva asutuse poolt esitatud loa andmise taotluse heaks, välja arvatud juhul, kui heakskiidu mitteandmiseks esineb ülekaalukaid põhjusi, mis on seotud jaehoiuste siseturu toimimisega. Väljavoolu määr 3 % on õigus kasutada kõigil sellises heakskiidetud hoiuste tagamise skeemis osalevatel krediitiasutustel. Komisjon küsib EBA-lt arvamust selle kohta, kas asjaomane hoiuste tagamise skeem vastab lõike 4 punktides a, b ja c sätestatud tingimustele.

6. Pädevad asutused võivad anda krediitiasutustele loa korrutada lõikes 1 osutatud skeemiga samaväärse kolmandas riigis asuva hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud jaehoiuste summa 3 %-ga juhul, kui kolmas riik seda käsitlust lubab.

Artikkel 25

Muudest jaehoiustest tulenevad vahendite väljavoolud

1. Krediitiasutused korrutavad muud jaehoiused, sealhulgas artikliga 24 hõlmamata osa jaehoiustest, 10 %-ga, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse lõikes 2 sätestatud tingimusi.

2. Muude jaehoiuste suhtes kohaldatakse krediitiasutuse poolt lõike 3 kohaselt kindlaks määratavaid kõrgemaid väljavoolu määrasid, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) hoiuste kogusaldo, mis hõlmab kõiki kontosid, millel klient kõnealusel krediitiasutuses või konsolideerimisgrupis oma hoiuseid hoiab, ületab 500 000 eurot;
- b) hoiuse puhul on tegemist ainult internetis kasutatava kontoga;
- c) hoiuse intressimäär vastab mis tahes järgmisele tingimusele:
 - i) see ületab märkimisväärselt sarnaste jaetoodete keskmist intressimäära;
 - ii) selle tootlus tuletatakse turuindeksi või turuindeksite tootlusest;
 - iii) selle tootlus tuletatakse turgu iseloomustavast mis tahes muutujast, välja arvatud ujuvast intressimäärast;
- d) hoius avati algselt tähtajalisena ja selle lõpptähtaeg jääb 30 kalendripäeva pikkusesse perioodi, või hoiuse lõpetamiseks fikseeritud etteteatamisaeg on lühem kui 30 kalendripäeva kooskõlas lepinguliste kokkulepetega, välja arvatud sellised hoiused, mis kvalifitseeruvad lõike 4 kohaseks käsitluseks;
- e) liidus asutatud krediitiasutuste puhul on hoiustaja kolmanda riigi resident või hoius on nomineeritud muus valuutas kui eurodes või liikmesriigi omavääringus. Kolmandates riikides asuvate krediitiasutuste või filiaalide puhul ei ole hoiustaja asjaomase kolmanda riigi resident või hoius on nomineeritud muus valuutas kui kõnealusel kolmanda riigi omavääringus.

3. Krediitiasutused kohaldavad järgmiselt kindlaksmääratud kõrgemat väljavoolu määra:

- a) kui jaehoiused vastavad lõike 2 punktis a sätestatud kriteeriumile või kahele lõike 2 punktides b–e sätestatud kriteeriumidest, kohaldatakse väljavoolu määra, mis jääb vahemikku 10–15 %;
- b) kui jaehoiused vastavad kas lõike 2 punktis a sätestatud kriteeriumile ja veel vähemalt ühele lõikes 2 osutatud kriteeriumile või kolmele või enamale lõikes 2 sätestatud kriteeriumile, kohaldatakse väljavoolu määra, mis jääb vahemikku 15–20 %.

Pädevad asutused võivad igal üksikjuhul eraldi kohaldada kõrgemat väljavoolu määra, kui see on põhjendatud krediitiasutuse spetsiifiliste asjaoludega. Kui lõikes 2 osutatud hindamist ei ole tehtud või kui see ei ole veel lõpule viidud, kohaldavad krediitiasutused jaehoiuste suhtes lõike 3 punktis b osutatud väljavoolu määra

4. Krediidiasutused võivad vahendite väljavoolu arvutamisel välja jätta jaehoiuste teatavad selgelt piiritletud kategooriad juhul, kui krediidiasutus kohaldab igal üksikjuhul kõnealuste hoiuste kogu kategooria suhtes rangelt järgmiseid sätteid, välja arvatud juhul, kui erandi tegemine on põhjendatud hoiustaja keerulise olukorraga:

- a) hoiustajal ei ole 30 kalendripäeva jooksul lubatud hoiust välja võtta või
- b) 30 kalendripäeva jooksul toimuva ennetähtaegse väljavõtmise korral peab hoiustaja maksma leppetrahvi, mis hõlmab väljavõtmise kuupäeva ja lepingulise lõpptähtaja vahelisel ajal kaotatud intresside summat, pluss leppetrahvi põhisumma, mis ei pea ületama hoiustamise kuupäeva ja väljavõtmise kuupäeva vahelise aja eest arvestatud intresside summat.

Kui teatava osa esimeses lõigus osutatud hoiusest saab välja võtta ilma sellist leppetrahvi maksmata, käsitatakse vaid seda osa hoiusest nõudmiseni hoiusena ja ülejäänud osa hoiusest tähtajalise hoiusena, nagu käesolevas lõikes osutatud. Tühistatud hoiuste suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui 30 kalendripäeva ja mille puhul on kokku lepitud selle teisele krediidiasutusele väljamaksmises, kohaldatakse väljavoolu määra 100 %.

5. Erandina lõigetest 1–4 ja artiklist 24 korrutavad krediidiasutused jaehoiused, mille nad on kaasanud kolmandates riikides, kõrgema protsentuaalse väljavoolu määraga, kui selline protsendimäär on sätestatud kõnealuse kolmanda riigi siseriiklikes õigusaktides, millega kehtestatakse likviidsusnõuded.

Artikkel 26

Vahendite väljavoolud, mis on vastastikusel sõltuvusel vahendite sissevooluga

Pädevate asutuste eelneval heakskiidul võivad krediidiasutused arvutada likviidsete vahendite väljavoolu selliselt, et sellest on maha arvatud sellega vastastikusel sõltuvusel olev likviidsete vahendite sissevool, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- a) vastastikusel sõltuvusel olev vahendite sissevool on vahendite väljavooluga otseselt seotud ja seda ei võeta 3. peatükis sätestatud likviidsete vahendite sissevoolude arvutamisel arvesse;
- b) vastastikusel sõltuvusel olev vahendite sissevool on ette nähtud õiguslike, regulatiivsete või lepinguliste siduvate kohustuste kohaselt;
- c) vastastikusel sõltuvusel olev vahendite sissevool vastab ühele järgmistest tingimustest:
 - i) see peab tekkima enne vahendite väljavoolu;
 - ii) see saadakse 10 päeva jooksul ja seda garanteerib liikmesriigi keskvalitsus.

Artikkel 27

Tegevushoiustest tulenevad vahendite väljavoolud

1. Krediidiasutused korrutavad 25 %-ga kohustused, mis tulenevad hoiustest, mida hoitakse järgmisel viisil:

- a) mida hoiab hoiustaja, et saada krediidiasutuselt väljakujunenud tegevussuhte raames kliiring- või hoiuteenuseid, rahavoogude juhtimise teenuseid või muid võrreldavaid teenuseid;
- b) mida hoitakse seoses ühiste ülesannete jaotamisega määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 kohastele nõuetele vastava krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames või kõnealuse määruse artikli 113 lõike 6 kohastele nõuetele vastava koostööd tegevate keskasutusega püsivalt seotud krediidiasutuste grupi sisest või sellise muu krediidiasutuse õigusaktide või lepinguga ette nähtud hoiusena, kes on sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi või koostöövõrgustiku liige, tingimusel et lõikes 3 ja artiklis 16 osutatud hoiustav krediidiasutus või koostöövõrgustik ei võta neid hoiuseid likviidsete varadena arvesse;
- c) mida hoiab hoiustaja muu väljakujunenud tegevussuhte raames kui punktis a nimetatud suhe;
- d) mida hoiab hoiustaja, et talle osutataks kliiring- ja keskasutuse teenuseid, kui krediidiasutus kuulub mõnda artiklis 16 osutatud võrgustikku või skeemi.

2. Erandina lõikest 1 korrutavad krediidiasutused selle osa kohustustest, mis tulenevad direktiivi 94/19/EÜ või direktiivi 2014/49/EL kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga tagatud lõike 1 punktis a osutatud hoiustest, 5 %-ga.

3. Keskasutuses hoitavad krediidiasutuste hoiused, mida kooskõlas artikliga 16 käsitatakse hoiustava krediidiasutuse likviidse varana, korrutatakse keskasutuse puhul pärast kõnealuste likviidsete varade suhtes väärtuskärpe kohaldamist väljavoolu määraga 100 %. Kõnealuste likviidsete varasid ei võeta arvesse muude vahendite väljavoolude kui käesoleva lõike esimeses lauses osutatud vahendite väljavoolu katmiseks ja neid ei võeta arvesse ka artikli 17 kohasel ülejäänud likviidsuspuhvri koosseisu arvutamisel keskasutuse jaoks individuaalsel tasandil.

4. Lõike 1 punktides a ja d osutatud kliiring- või hoiuteenused, rahavoogude juhtimise teenused või muud võrreldavad teenused hõlmavad selliseid teenuseid ainult selles ulatuses, milles neid osutatakse sellise väljakujunenud suhte raames, mis on hoiustajale kriitilise tähtsusega. Lõike 1 punktides a, c ja d osutatud hoiuste suhtes peavad kehtima märkimisväärsed õiguslikud või tegevuspiiranguid, mis muudavad nende 30 kalendripäeva jooksul märkimisväärses ulatuses väljavõtmise ebatõenäoliseks. Vahendeid, mis ületavad tegevussuhte raames osutatavate teenuste jaoks vajalikke vahendeid, käsitatakse mittetegevushoiustena.

5. Korrespondentpangandussuhtest või peamaakleri teenuste osutamisest tulenevaid hoiuseid ei käsitata tegevushoiustena ja nende suhtes kohaldatakse väljavoolu määra 100 %.

6. Lõike 1 punktis c osutatud hoiuste kindlakstegemisel, välja arvatud tähtjaliste hoiuste, säästuhoiuste ja vahendatud hoiuste puhul, peab krediidasutus väljakujunenud tegevussuhet finantssektorisse mittekuuluva kliendiga eksisteerivaks juhul, kui täidetud on kõik järgmised kriteeriumid:

- a) kontrol olevate hoiuste suhtes kohaldatavat intressimäära hinnastatakse vähemalt 5 baaspunkti võrra madalamalt kehtivast võrreldavate tunnustega hulgihoiuste määrast, kuid hinnastamise tulemus ei pea olema negatiivne;
- b) hoiust hoitakse spetsiaalselt selleks määratud kontodel ja seda hinnastatakse nii, et hoiustajal ei teki majanduslikku stiimulit hoida hoiusel rohkem vahendeid, kui on tarvis tegevussuhte jaoks;
- c) asjaomasel kontrol krediteeritakse ja debiteeritakse sageli olulisi tehinguid;
- d) täidetud on üks järgmistest kriteeriumidest:
 - i) suhe hoiustajaga on kestnud vähemalt 24 kuud;
 - ii) hoiust kasutatakse vähemalt kahe aktiivse teenuse jaoks. Kõnealused teenused võivad hõlmata otsest või kaudset juurdepääsu riisisestele või rahvusvahelistele makseteenustele või väärtpaperitega kauplemise või depositeerimise teenustele.

Tegevushoiusena käsitatakse vaid seda osa hoiusest, mis on vajalik sellise teenuse kasutamiseks, mille kõrvalteenuseks hoius on. Ülejäänud osa käsitatakse mittetegevushoiusena.

Artikkel 28

Muudest kohustustest tulenevad vahendite väljavoolud

1. Krediidasutused korrutavad kohustused, mis tulenevad finantssektorisse mittekuuluvatelt klientidelt, riikidelt, keskpankadelt, mitmepoolsetelt arengupankadelt, avaliku sektori asutustelt, pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistustelt, personaalsetelt investeerimisfirmadelt või hoiuste vahendajatelt kaasatud hoiustest, selles ulatuses, milles nende suhtes ei kohaldata artiklit 27, 40 %-ga.

Erandina esimesest lõigust korrutatakse kõnealuses lõigus osutatud kohustused 20 %-ga, kui need on tagatud direktiivi 94/19/EÜ või direktiivi 2014/49/EL kohase hoiuste tagamise skeemiga või kolmandas riigis samaväärse hoiuste tagamise skeemiga.

2. Krediidasutused korrutavad oma tegevuskuludest tulenevad kohustused 0 %-ga.

3. Krediidasutused korrutavad 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvatest määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktides 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevad kohustused:

- a) 0 %-ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 10 kohaselt 1. tasandi varadena, välja arvatud artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadega, või kui laenuandja on keskpank;
- b) 7 %-ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud väga kõrge krediitkvaliteediga pandikirjadena;
- c) 15 %-ga, kui need on tagatud varadega, mis kvalifitseeruksid artikli 11 kohaselt 2A tasandi varadena;
- d) 25 %-ga:
 - i) kui need on tagatud artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i, ii või iv osutatud varadega;
 - ii) kui need on tagatud varadega, mis ei kvalifitseeruks artiklite 10 ja 11 kohaselt likviidsete varadena ning laenuandja on keskvalitsus, avaliku sektori asutus liikmesriigis või kolmandas riigis, kus krediidasutusele on antud tegevusluba või kus ta on asutanud filiaali, või mitmepoolne arengupank. Selliselt käsitletakse ainult neid avaliku sektori asutusi, kelle riskikaal ei ületa kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 116 lõigetega 4 ja 5 on 20 % või madalam;
- e) 35 %-ga, kui need on tagatud artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis iii või v osutatud alakategooriatesse kuuluvate varadega;

- f) 50 %-ga, kui need on tagatud:
- i) äriühingu võlaväärtpaberitega, mis kvalifitseeruksid artikli 12 lõike 1 punkti b kohaselt 2B tasandi varadena;
 - ii) aktsiatega, mis kvalifitseeruksid artikli 12 lõike 1 punkti c kohaselt 2B tasandi varadena;
- g) 100 %-ga, kui need on tagatud varadega, mis ei kvalifitseeruks II jaotise kohaselt likviidsete varadena, välja arvatud käesoleva lõike punkti d alapunktis ii osutatud tehingud või kui laenuandja on keskpank.
4. Järgneva 30 päeva jooksul tähtaeguvad tagatise vahetustehingud toovad kaasa vahendite väljavoolu, mis vastab laenuks võetud varade ja laenuks antud varade likviidsuse väärtuse vahele, välja arvatud juhul, kui vastaspool on keskpank, misjuhul kohaldatakse vahendite väljavoolu 0 %.
5. Eraldatud kontodel hoitavaid tasaarvestussaldosid, mis on seotud siseriikliku regulatsiooniga ette nähtud kliendi kaitse korraga, käsitatakse artikli 32 kohaselt vahendite sissevooludena ning need arvatakse likviidsete varade hulgast välja.
6. Krediidiasutused kohaldavad väljavoolu määra 100 % kõigi enda emiteeritud võlakirjade ja muude võlaväärtpaberite suhtes, välja arvatud juhul kui võlakirju müüakse üksnes jaeturul ja hoitakse jaekontol, misjuhul neid instrumente saab käsitada asjakohasesse jaehoiuste kategooriasse kuuluvana. Seatakse sellised piirangud, et kõnealuseid instrumente ei saa osta ega hoida muud osapooled kui jaekliendid.

Artikkel 29

Grupisisesed või krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitsekeemi sisesed vahendite väljavoolud

1. Erandina artiklist 31 võivad pädevad asutused anda igal üksikjuhul eraldi loa kohaldada kasutamata krediidi- ja likviidsusliimitide suhtes madalamat väljavoolu määra juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) on põhjust eeldada vahendite väiksemat väljavoolu isegi likviidsuse pakkuja turupõhise ja idiosünkraatilise kombineeritud stressiolukorra korral;
 - b) vastaspool on krediidiasutuse ematettevõtjana tegutsev või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing või sama ematettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu teine tütarettevõtja või seotud krediidiasutusega direktiivi 83/349/EMÜ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 1 tähenduses suhtega, või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitsekeemi liige või kõnealuse määruse artiklis 10 osutatud keskasutus või osapool võrgustikus või koostööd tegevas grupis;
 - c) madalam väljavoolu määr ei ole väiksem kui vastaspoole kohaldatav sissevoolu määr;
 - d) krediidiasutus ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.
2. Pädevad asutused võivad loobuda lõike 1 punktis d sätestatud tingimuse kohaldamisest, kui kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 20 lõike 1 punkti b. Sel juhul peavad olema täidetud järgmised täiendavad objektiivsed kriteeriumid:
- a) likviidsuse pakkuja ja saaja likviidsusriski profil on madal;
 - b) grupi üksuste vahel on kasutamata krediidi- ja likviidsusliiniga seoses sõlmitud õiguslikult siduvad kokkulepped ja võetud siduvad kohustused;
 - c) likviidsuse pakkuja likviidsusriski juhtimisel võetakse asjakohaselt arvesse likviidsuse saaja likviidsusriski profiili.

Kui lubatakse kohaldada sellist väiksemat väljavoolu määra, teavitab pädev asutus EBA-t määruse (EL) nr 575/2013 artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud protsessi tulemustest. Sellise väiksema vahendite väljavoolu tingimuste täitmise vaatab pädev asutus korrapäraselt läbi.

Artikkel 30

Vahendite täiendav väljavool

1. Tagatise suhtes, milleks on muu kui raha ja artiklis 10 osutatud varad ning mille krediidiasutus on andnud tagatiseks krediidituletoetustele ja määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingutele, kohaldatakse täiendavat väljavoolu määra 20 %.

Tagatise suhtes, milleks on artikli 10 lõike 1 punktis f osutatud varad ning mille krediidiasutus on andnud tagatiseks krediidituletoetustele ja määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingutele, kohaldatakse täiendavat väljavoolu määra 10 %.

⁽¹⁾ Seitsmes Nõukogu direktiiv, 13. juuni 1983, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid (EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1).

2. Krediidiasutused arvutavad ja teatavad pädevatele asutustele täiendava vahendite väljavoolu, mis tuleneb kõikidest sõlmitud lepingutest, mille lepingutingimustega kaasneb 30 kalendripäeva jooksul ja krediidiasutuse krediidikvaliteedi olulise halvenemise järel likviidsete vahendite täiendav väljavool või täiendavad tagatisevajadused. Krediidiasutus teatab pädevatele asutustele kõnealusest vahendite väljavoolust hiljemalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 415 kohaste aruannete esitamise ajal. Kui pädevad asutused käsitlevad selliseid vahendite väljavoolusid olulisena seoses krediidiasutuse likviidsete vahendite võimaliku väljavooluga, nõuavad nad, et krediidiasutus lisaks kõnealuste lepingute puhul täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab täiendava tagatise vajadusele või täiendavale raha väljavoolule, mis tuleneb krediidiasutuse krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest, mis vastab tema välise krediidikvaliteedi hinnangu langetamisele kolme astme võrra. Selliste täiendavate tagatiste ja raha väljavoolude suhtes kohaldab krediidiasutus väljavoolu määra 100 %. Krediidiasutus vaatab kõnealuse olulise halvenemise ulatuse korrapäraselt läbi, arvestades oma sõlmitud lepingutest tulenevaid asjaolusid, ning teatab läbivaatamise tulemused pädevatele asutustele.
3. Krediidiasutus lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab tagatise vajadustele, mis tuleneksid negatiivse turustsenaariumi mõjust krediidiasutuse tuletistehingutele, rahastamistehingutele ja muudele lepingutele, kui need on olulised. See arvutus tehakse kooskõlas delegeeritud õigusaktiga, mille komisjon võtab vastu kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 423 lõikega 3.
4. Krediidiasutused võtavad määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute puhul 30 kalendripäeva jooksul oodatavad vahendite sisse- ja väljavoolud arvesse netopõhiselt kooskõlas artikliga 21. Vahendite netoväljavoolu korral korrutab krediidiasutus tulemuse väljavoolu määraga 100 %. Krediidiasutused jätavad sellistest arvutustest välja likviidsusnõuded, mis tuleneksid lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisest.
5. Krediidiasutus lisab vahendite täiendava väljavoolu, mis vastab selliste väärtpaberite ja muude varade 100 %-lisele turuhinnale, mis on lühikeseks müüdud ja tuleb üle anda 30 kalendripäeva jooksul, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus omab väärtpabereid, mis tuleb üle anda, või on laenanud need tingimustel, mille kohaselt tuleb need tagastada alles pärast 30 kalendripäeva möödumist, ning väärtpaberid ei ole osa krediidiasutuse likviidsetest varadest. Kui lühike positsioon on kaetud tagatud väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguga, eeldab krediidiasutus, et lühikest positsiooni hoitakse kogu 30 kalendripäeva pikkuse perioodi kestel, ja selle suhtes kohaldatakse 0 % suurust väljavoolu määra.
6. Krediidiasutus lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab 100 %-le järgnevast:
 - a) krediidiasutuse hoitav ülemäärane tagatis, mille vastaspool saab igal ajal lepingu kohaselt tagasi nõuda;
 - b) tagatis, mis tuleb vastaspoolele anda 30 kalendripäeva jooksul;
 - c) tagatis, mis vastab varale, mis kvalifitseeruks II jaotise kohaldamisel likviidse varana ning millega saab ilma krediidiasutuse nõusolekuta asendada vara, mis vastab varale, mis ei kvalifitseeruks II jaotise kohaldamisel likviidse varana.
7. Tagatisena saadud hoieuseid ei käsitleta kohustustena artikli 27 või 29 tähenduses, kuid vajaduse korral kohaldatakse nende suhtes käesoleva artikli lõikeid 1–6.
8. Krediidiasutused eeldavad, et selliste varaga tagatud väärtpaberite, pandikirjade või muude struktureeritud rahastamise instrumentide kaudu rahastamise kadumise korral, mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul ja mille on emiteerinud kas krediidiasutus ise või tema poolt sponsoreeritud vahefinantseerimisüksused või eriotstarbelised rahastamisvahendid, on vahendite väljavool 100 %.
9. Krediidiasutused eeldavad, et varaga tagatud kommertsväärtpaberite, vahefinantseerimisüksuste, väärtpaberitesse investeerimise vahendite või muude selliste rahastamisvahendite kaudu rahastamise kadumise korral on vahendite väljavool 100 %. Kõnealust väljavoolu määra 100 % kohaldatakse tähtaeguva summa, potentsiaalselt tagastatavate varade summa või vajaliku likviidsuse suhtes.
10. Kõnealuse osa puhul lõigete 8 ja 9 kohastest rahastamisprogrammidest ei ole nendega seotud likviidsuslimiite pakkumatel krediidiasutustel vaja tähtaeguvat finantsinstrumenti ja likviidsuslimiiti konsolideeritud programmide puhul topelt arvesse võtta.
11. Varade puhul, mis on võetud laenuks ilma tagatiseta ja mis tähtaeguvad 30 kalendripäeva jooksul, eeldatakse nende täies ulatuses väljavoolu, mis toob kaasa likviidsete varade 100 % väljavoolu, välja arvatud juhul, kui väärtpaberid kuuluvad krediidiasutusele ja need ei ole osaks tema likviidsuspuhvrast.
12. Kui seoses peamaakleri teenuste osutamise on krediidiasutus rahastanud ühe kliendi varasid, tasaarvestades neid sisemiselt teise kliendi poolsete lühikeseks müükidega, kohaldatakse sellistest tehingutest tuleneva tingimusliku kohustuse suhtes vahendite väljavoolu 50 %, kuna varade väljavõtmise korral kliendi poolt võib krediidiasutus olla kohustatud leidma kõnealuste positsioonide katmiseks täiendavaid rahastamisvahendeid.

Artikkel 31

Krediidi- ja likviidsuslimiitidest tulenev vahendite väljavool

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab likviidsuslimiit mis tahes siduvat kasutamata tagamisvahendit, mida kasutatakse kliendi võlakohustuste refinantseerimiseks olukorras, kus kliendil ei ole võimalik võlga finantsturgudel pikendada. Selle summa arvutatakse kliendi emiteeritud ja 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvate selliste võlakohustuste praegu tagasimaksmata summana, mille suhtes rakendatakse kaitsemeetmena likviidsuslimiiti. Likviidsuslimiidi määratlusest jäetakse välja see osa likviidsuslimiidist, mis tagab võlakohustusi, mis ei tähtaegu 30 kalendripäeva jooksul. Likviidsuslimiidi mis tahes täiendavat mahtu käsitatakse käesolevas artiklis sätestatud krediidikasutuse määraga krediidilimiidina. Äriühingutele pakutavaid üldisi käibekapitali rahastamisvahendeid ei liigitata likviidsuslimiitideks, vaid krediidilimiitideks.

2. Krediidiasutused arvutavad krediidi- ja likviidsuslimiitidest tulenevad vahendite väljavoolud, korrutades krediidi- ja likviidsuslimiitide summa lõigetes 3–5 sätestatud vastavate väljavoolu määradega. Krediidi- ja likviidsuslimiitidest tulenevad vahendite väljavoolud määratakse kindlaks protsendina maksimaalsest summast, mida saab 30 kalendripäeva jooksul kasutusse võtta, millest on maha arvatud mis tahes likviidsusnõuded, mis oleksid artikli 23 kohaselt kohaldatavad kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjete puhul, ja mis tahes artikli 9 kohaselt hinnatav tagatis, mis on krediidiasutusele kättesaadavaks tehtud, kui kõnealune tagatis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- a) krediidiasutus saab seda uuesti kasutada või seda edasitagamiseks kasutada;
- b) seda hoitakse likviidse varana, kuid seda ei võeta arvesse osana likviidsuspuhvrst, ja
- c) see ei koosne varadest, mille on välja andnud tehingu vastaspool või üks tema sidusüksus.

Kui vajalik teave on krediidiasutusele kättesaadav, määratakse krediidi- ja likviidsuslimiitide maksimaalne kasutatav summa kindlaks maksimaalse summana, mida saaks välja võtta, arvestades vastaspoole enda kohustusi või ettemääratud lepingujärgset rahakasutuskava, mille tähtaeg saabub 30 kalendripäeva jooksul.

3. Maksimaalne kasutatav summa, mida saab järgneva 30 kalendripäeva jooksul välja võtta kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiitide arvelt, korrutatakse 5 %-ga, kui need kvalifitseeruvad jaehoiuste riskipositsiooni klassi arvamiseks.

4. Maksimaalne kasutatav summa, mida saab 30 kalendripäeva jooksul välja võtta kasutamata krediidilimiitide arvelt, korrutatakse 10 %-ga, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

- a) need ei kvalifitseeru jaehoiuste riskipositsiooni klassi arvamiseks;
- b) need on võimaldatud klientidele, kes ei ole finantssektorisse kuuluvad kliendid, sealhulgas finantssektorivälistele äriühingutele, riikidele, keskpankadele, mitmepoolsetele arengupankadele ja avaliku sektori asutustele;
- c) neid ei ole võimaldatud eesmärgiga asendada kliendi rahastamist olukordades, kus ta ei ole suuteline rahuldama oma rahastamisvajadust finantsturgudel.

5. Maksimaalne kasutatav summa, mida saab järgneva 30 kalendripäeva jooksul välja võtta kasutamata likviidsuslimiitide arvelt, korrutatakse 30 %-ga, kui need vastavad lõike 4 punktides a ja b osutatud tingimustele, ja 40 %-ga, kui need on võimaldatud personaalsetele investeerimisfirmadele.

6. Kasutamata likviidsuslimiit, mida on võimaldatud väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, et ta saaks osta finantssektorisse mittekuuluvatelt klientidelt muid varasid kui väärtpaberid, korrutatakse 10 %-ga selles ulatuses, milles see ületab praegu klientidelt ostenud varade summat, ja kui maksimaalne kasutatav summa on lepinguga piiratud praegu ostenud varade summaga.

7. Artiklis 16 osutatud skeemi või võrgustiku keskasutus korrutab oma liikmest krediidiasutusele siduvalt võimaldatud likviidsuse rahastamise väljavoolu määraga 75 %, kui selline liikmest krediidiasutus võib käsitada likviidsuse rahastamist likviidse varana vastavalt artikli 16 lõikele 2. Likviidsuse rahastamise siduva põhisumma suhtes kohaldatakse väljavoolu määra 75 %.

8. Krediidiasutus korrutab maksimaalse kasutatava summa, mida saab 30 kalendripäeva jooksul välja võtta muude kasutamata krediidi- ja likviidsuslimiitide arvelt, vastava väljavoolu määraga järgmiselt:

- a) 40 %-ga krediidi- ja likviidsuslimiitide puhul, mida on võimaldatud krediidiasutustele, ja krediidilimiitide puhul, mida on võimaldatud muudele reguleeritud finantseerimisasutustele, sealhulgas kindlustusandjatele ja investeerimisühingutele, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjatele või kinnistele investeerimiskavadele;

- b) 100 %-ga likviidsuslimiitide puhul, mida krediidasutus on võimaldanud muudele kui lõikes 6 osutatud väärtpaberistamise eriotstarbelistele ettevõtjatele, ning kokkulepete puhul, mille kohaselt krediidasutus peab ostma varasid väärtpaberistamise eriotstarbeliselt ettevõtjalt või vahetama temaga varasid;
- c) 100 %-ga krediidi- ja likviidsuslimiitide puhul, mida on võimaldatud sellistele finantssektorisse kuuluvatele klientidele, kellele ei ole osutatud punktides a ja b ning lõigetes 1–7.
9. Krediidasutused, mille on asutanud ja mida sponsoreerib vähemalt ühe liikmesriigi keskvalitsus või piirkondlik valitsus, võivad erandina lõigetest 1–8 kohaldada lõigetes 3 ja 4 sätestatud käsitlusi krediidi- ja likviidsuslimiitide suhtes, mida võimaldatakse tugilaenu andjatele ainsa eesmärgiga otse või kaudselt rahastada tugilaene, tingimusel et need laenu vastavad väljavoolu määrasid käsitlevatele lõigetes 3 ja 4 osutatud nõuetele.

Kui neid tugilaene antakse vahendatud laenuks muu krediidasutuse vahendusel, võib krediidasutus erandina artikli 32 lõike 3 punkti g kohaldada sümmeetrilist sisse- ja väljavoolu.

Käesolevas lõikes osutatud tugilaenu peavad olema kättesaadavad konkurentsivabal, mittetulunduslikul alusel ainult isikutele, kes ei ole finantssektorisse kuuluvad kliendid, et edendada liidu või asjaomase liikmesriigi keskvalitsuse või piirkondliku valitsuse avaliku poliitika eesmärke. Selliseid krediidi- ja likviidsuslimiite peab olema võimalik kasutada ainult tugilaenu mõistlikult eeldatava taotluse alusel ja sellise taotluse summani, tingimusel et väljamakstud vahendite kasutamise kohta esitatakse hiljem aruanded.

10. Krediidasutused korrutavad 100 %-ga mis tahes likviidsete vahendite väljavoolud, mis tulenevad 30 kalendripäeva jooksul tasumisele kuuluvatest muudest kohustustest kui artiklites 23–31 osutatud kohustused.

3. PEATÜKK

Likviidsete vahendite sissevool

Artikkel 32

Vahendite sissevoolud

1. Likviidsete vahendite sissevoolusid hinnatakse 30 kalendripäeva pikkuse perioodi põhjal. Need koosnevad ainult vahendite lepingupõhistest sissevooludest, mis tulenevad riskipositsioonidest, mille tasumise tähtaeg ei ole möödunud ning mille puhul krediidasutusel ei ole põhjust eeldada, et 30 kalendripäeva jooksul esineb kohustuste mittetäitmist.
2. Likviidsete vahendite sissevoolude suhtes kohaldatakse sissevoolu määra 100 % ning need hõlmavad eelkõige järgmiseid vahendite sissevoolusid:
 - a) rahalised nõuded keskpankade ja finantssektorisse kuuluvate klientide vastu. Viimase puhul neist käsitatakse tehingutena, millest tuleneva vahendite sissevoolu suhtes kohaldatakse sissevoolu määra 100 %, eelkõige järgmisi tehinguid:
 - i) 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvad väärtpaberid;
 - ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 162 lõike 3 teises lõigu punktis b osutatud kaubanduse rahastamise tehingud, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui 30 kalendripäeva;
 - b) rahalised nõuded, mis tulenevad omakapitaliinstrumentide oluliste indeksite positsioonidest, tingimusel et neid ei arvestata topelt likviidsete varadega. Kõnealused rahalised nõuded hõlmavad lepingujärgselt 30 kalendripäeva jooksul tasumisele kuuluvaid rahalisi nõudeid, nagu kõnealustest olulistest indeksitest saadavad rahalised dividendid ja raha, mis kuulub tasumisele kõnealuste omakapitaliinstrumentide veel arveldamata müügist, kui neid ei võeta II jaotise kohaselt arvesse likviidsete varadena.
3. Erandina lõikest 2 kohaldatakse käesolevas lõikes sätestatud vahendite sissevoolude suhtes järgmisi nõudeid:
 - a) rahalisi nõudeid finantssektorisse mittekuuluvate klientide vastu vähendatakse 50 % võrra põhimaksuga seotud nõuete väärtusest või nende klientide ees võetud lepinguliste rahastamiskohustuste võrra, sõltuvalt sellest, kumb on suurem. Käesoleva punkti kohaldamisel hõlmavad finantssektorisse mittekuuluvad kliendid äriühinguid, riike, mitmepoolseid arengupankasid ja avaliku sektori asutusi; Erandina võivad krediidasutused, kelle ees on võetud artikli 31 lõikes 9 osutatud kohustus selleks, et nad maksaksid lõplikule laenusaaajale välja tugilaenu, või kelle ees on võtnud sarnase kohustuse mitmepoolne arengupank või avaliku sektori asutus, arvesse võtta sissevoolu kuni selle väljavoolu summani, mida nad kohaldavad asjaomase kohustuse suhtes anda neid tugilaene.
 - b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktides 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest tulenevaid rahalisi nõudeid, mis on tagatud likviidsete varadega, ei võeta arvesse kuni likviidsete

varade väärtuseni, millest on maha arvatud II jaotise kohaselt kohaldatavad väärtuskärped. Rahalisi nõudeid, mis tulenevad väärtuse ülejäänud osast või mis on tagatud varadega, mis ei kvalifitseeru II jaotise kohaselt likviidsete varadena, võetak arvesse täies ulatuses. Vahendite sissevool ei ole lubatud, kui tagatist kasutatakse lühikese positsiooni katmiseks kooskõlas artikli 30 lõikega 5;

- c) rahaliste nõuete suhtes, mis tulenevad tähtaeguvatest lepingulistest võimenduslaenudest, mille tagatiseks on mittelikviidsed varad, võib kohaldada sissevoolu määra 50 %. Selliseid vahendite sissevoolusid võib arvesse võtta ainult juhul, kui krediidasutus ei kasuta laenudele algselt saadud tagatist mis tahes lühikeste positsioonide katmiseks;
- d) rahalised nõuded, mida krediidasutus, kelle vastu need nõuded on, käsitleb artikli 27 kohaselt, välja arvatud artikli 27 lõikes 3 osutatud keskasutuses hoitavad hoiused, korrutatakse neile vastava sümmeetrilise sissevoolu määraga. Kui neile vastavat määra ei saa kindlaks teha, kohaldatakse sissevoolu määra 5 %;
- e) 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvad tagatise vahetustehingud toovad kaasa vahendite sissevoolu, mis vastab laenuks antud varade ja laenuks võetud varade likviidsuse väärtuse vahele;
- f) kui pöördrepotehingute, väärtpaberite laenuks võtmise tehingute või tagatise vahetustehingute raames saadud 30 kalendripäeva jooksul tähtaeguvat tagatist kasutatakse edasitagamiseks ja seda kasutatakse selliste lühikeste positsioonide katmiseks, mille kestus võib olla pikem kui 30 päeva, eeldab krediidasutus, et selliseid pöördrepotehinguid või väärtpaberite laenuks võtmise tehinguid pikendatakse ja et neist ei tulene mis tahes raha sissevoolusid, peegeldades selliselt oma vajadust jätkata lühikese positsiooni katmist või osta asjaomased väärtpaberid tagasi. Lühikesed positsioonid hõlmavad nii juhtusid, kus krediidasutus müüs sobitatud kauplemisportfellis osana oma kauplemis- või riskimaandamisstrateegiast väärtpaberi lühikeseks kohese müügi teel, kui ka juhtusid, kus krediidasutusel on sobitatud repoportfellis lühike positsioon väärtpaberis ning ta on väärtpaberi teatavaks perioodiks laenuks võtnud ja selle pikemaks perioodiks laenuks andnud;
- g) arvesse ei võeta mis tahes kasutamata krediidi- või likviidsuslimiite ega muid siduvaid kohustusi, mis on saadud muudelt üksustelt kui keskpangad ja millele on osutatud artiklis 34. Vahendite sissevooluna ei võeta arvesse keskpangalt saadud kasutamata likviidsuslimiite, mida võetakse artikli 14 kohaselt arvesse likviidsete varadena;
- h) rahalisi nõudeid, mis tulenevad krediidasutuse enda või seotud üksuse emiteeritud väärtpaberitest, võetakse arvesse netopõhiselt, kohaldades sissevoolu määra, mis põhineb alusvara suhtes käesoleva artikli kohaselt kohaldataval sissevoolu määral;
- i) varasid, mille lepinguline lõpptähtaeg on määratlemata, võetakse arvesse sissevoolu määraga 20 %, eeldusel et leping võimaldab krediidasutusel lepingust taganeda või nõuda makse tegemist 30 päeva jooksul.

4. Lõike 3 punkti a ei kohaldata rahaliste nõuete suhtes, mis tulenevad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 192 punktides 2 ja 3 määratletud tagatud laenuandmistehingutest ja kapitaliturupõhistest tehingutest, mis on tagatud likviidsete varadega vastavalt II jaotisele, nagu on osutatud lõike 3 punktis b. Vahendite sissevoolusid, mis tulenevad selliste saldode vabastamisest, mida hoitakse regulatiivsete nõuete kohaselt eraldatud kontodel kliendi kaubeldavate varade kaitseks, võetakse arvesse täies ulatuses, tingimusel et kõnealuseid eraldatud saldosisid hoitakse II jaotises määratletud likviidsetes varades.

5. Määruse (EL) nr 575/2013 II lisas loetletud lepingute puhul 30 kalendripäeva jooksul oodatavad vahendite sisse- ja väljavoolud arvutatakse netopõhiselt, nagu osutatud artiklis 21, ning need korrutatakse vahendite netosissevoolu puhul 100 %-ga.

6. Krediidasutused ei võta arvesse vahendite sissevoolu, mis tuleneb mis tahes likviidsetest varadest, millele on osutatud II jaotises, välja arvatud varadega seoses tasumisele kuuluvatest maksetest, mis ei ole kajastatud vara turuväärtuses.

7. Krediidasutused ei võta arvesse vahendite sissevoolu, mis tuleneb mis tahes uute kohustuste võtmisest.

8. Krediidasutused võtavad arvesse likviidsete vahendite sissevoolu, mis saadakse kolmandates riikides, kus kehtivad ülekandepiirangud, või mis on nomineeritud mittekonverteeritavas valuutas, ainult sel määral, mil need on vastavuses vahendite väljavooluga vastavalt kolmandas riigis või asjaomasel valuutas.

Artikkel 33

Vahendite sissevoolu ülempiir

1. Krediidasutused võtavad likviidsete vahendite sissevoolusid arvesse kuni 75 % ulatuses 2. peatükis määratletud likviidsete vahendite väljavoolude kogusummast, välja arvatud juhul, kui konkreetse vahendite sissevoolu suhtes kohaldatakse lõikes 2, 3 või 4 osutatud vabastust.

2. Pädeva asutuse eelneval heakskiidul võib krediidasutus täielikult või osaliselt vabastada lõikes 1 osutatud ülempiiri kohaldamisest järgmised likviidsete vahendite sissevoolud:
- vahendite sissevoolud, mille puhul likviidsuse pakkuja on krediidasutuse emaettevõtja või tütarettevõtja või sama emaettevõtja teine tütarettevõtja või seotud krediidasutusega direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses suhtega;
 - vahendite sissevoolud, mis tulenevad sellistes teistes krediidasutustes hoitavatest hoiustest, kes kuuluvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 6 või 7 kohaseks käsitluseks kvalifitseeruvasse üksuste gruppi;
 - artiklis 26 osutatud vahendite sissevoolud, sealhulgas vahendite sissevoolud, mis tulenevad hüpoteeklaenu andmisega seotud laenudest või artikli 31 lõikes 9 osutatud tugilaenudest või mitmepoolsest arengupangast või avaliku sektori asutusest, kellele krediidasutus on laenusid vahendanud.
3. Pädeva asutuse eelneval heakskiidul võib spetsialiseerunud krediidasutused vabastada vahendite sissevoolu ülempiiri kohaldamisest, kui nende põhitegevus on liising ja faktooring, välja arvatud lõikes 4 osutatud tegevused, ja kui täidetud on lõikes 5 sätestatud tingimused.
4. Pädeva asutuse eelneval heakskiidul võib spetsialiseerunud krediidasutuste suhtes kohaldada vahendite sissevoolu ülempiiri 90 %, kui täidetud on lõikes 5 sätestatud tingimused ja nende põhitegevus on järgmine:
- mootorsõidukite soetamiseks antav rahastamine;
 - tarbijakrediidi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/48/EÜ määratletud tarbijakrediidi pakkumine.
5. Lõikes 3 osutatud krediidasutused võib vabastada vahendite sissevoolu ülempiiri kohaldamisest ja lõikes 4 osutatud krediidasutused võivad kohaldada kõrgemat ülempiiri 90 % juhul, kui nad vastavad järgmistele tingimustele:
- nende äritegevuse likviidsusriski profiil on järgmisi tegureid arvesse võttes madal:
 - vahendite sissevoolude ajastus on vastavuses vahendite väljavoolude ajastusega;
 - krediidasutust ei rahastata individuaalsel tasandil märkimisväärselt jaehoiustega;
 - individuaalsel tasandil ületab nende lõikes 3 või 4 osutatud põhitegevuse osakaal 80 % bilansimahust;
 - erandid avalikustatakse aastaaruannetes.
- Pädevad asutused teavitavad EBAt, milliste spetsialiseerunud krediidasutuste suhtes kohaldatakse vabastust või kõrgemat ülempiiri, märkides ka põhjenduse. EBA avaldab nimekirja spetsialiseerunud krediidasutustest, kelle suhtes kohaldatakse vabastust või kõrgemat ülempiiri, ja peab seda nimekirja. EBA võib nõuda täiendavaid dokumente.
6. Lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud vabastusi, mille pädev asutus on heaks kiitnud, võib kohaldada nii individuaalsel kui ka konsolideeritud tasandil vastavalt artikli 2 lõike 3 punktile e.
7. Krediidasutused määravad likviidsete vahendite netoväljavoolu summa, mille puhul kohaldatakse vahendite sissevoolu ülempiiri, kindlaks käesoleva määruse II lisas sätestatud valemil kohaselt.

Artikkel 34

Grupisisesed või krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi sisesed vahendite sissevoolud

1. Pädevad asutused võivad anda igal üksikjuhul eraldi loa kohaldada erandina artikli 32 lõike 3 punktist g kasutamata krediidi- ja likviidsuslimitide suhtes kõrgemat sissevoolu määra juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- on põhjust eeldada vahendite suuremat sissevoolu isegi likviidsuse pakkuja turupõhise ja idiosünkraatilise kombineeritud stressiolukorra korral;
 - vastaspool on krediidasutuse emaettevõtja või tütarettevõtja või sama emaettevõtja teine tütarettevõtja või krediidasutusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses suhtega, või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud sama krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liige või määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 10 osutatud keskasutus või osapool võrgustikus või koostööd tegevas grupis;
 - kui vahendite sissevoolu määr ületab 40 %, kohaldab vastaspool erandina artiklist 31 vastavat sümmeetrilist väljavoolu määra;
 - krediidasutus ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.

2. Kui krediidasutus ja vastaspoolest krediidasutus on asutatud erinevates liikmesriikides, võivad pädevad asutused loobuda lõike 1 punktis d sätestatud tingimuse kohaldamisest juhul, kui lisaks lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele on täidetud ka järgmised punktides a–c sätestatud täiendavad objektiivsed kriteeriumid:

- a) likviidsuse pakkuja ja saaja likviidsusriski profiil on madal;
- b) grupi üksuste vahel on krediidi- ja likviidsusliiniga seoses sõlmitud õiguslikult siduvad kokkulepped ja võetud siduvad kohustused;
- c) likviidsuse pakkuja likviidsusriski juhtimisel on asjakohaselt arvesse võetud likviidsuse saaja likviidsusriski profiili.

Pädevad asutused teevad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 20 lõike 1 punkti b kohaselt igakülgselt konsulteerides üksteisega koostööd selleks, et kindlaks teha, kas käesolevas lõikes sätestatud täiendavad kriteeriumid on täidetud.

3. Kui lõikes 2 sätestatud täiendavad kriteeriumid on täidetud, on likviidsuse saaja pädeval asutusel lubatud kohaldada vahendite sissevoolu soodusmäära kuni 40 %. Mis tahes kõrgema kui 40 % suuruse vahendite sissevoolu soodusmäära kohaldamiseks on siiski vajalik mõlema pädeva asutuse heakskiit ning seda kohaldatakse sümmeetrilisel alusel.

Kõrgema kui 40 % suuruse vahendite sissevoolu soodusmäära kohaldamiseks loa andmisel teavitavad pädevad asutused EBAt lõikes 2 osutatud protsessi tulemustest. Pädevad asutused kontrollivad regulaarselt, kas selliste vahendite kõrgemate sissevoolu määrade tingimused on jätkuvalt täidetud.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 35

Varasemalt kehtinud nõuete ajutine kohaldamine liikmesriikide poolt garanteeritud panga varade suhtes

1. Krediidasutuste emiteeritud varad, millele liikmesriigi keskvalitsus on andnud garantii, kvalifitseeruvad 1. tasandi varadena vaid juhul, kui:

- a) garantii anti maksimumsummas või võeti selle maksimumsummas andmiseks siduv kohustus enne 30. juunit 2014;
- b) garantii on otsene, vahetu, tagasivõtmatu ja tingimusteta ning katab põhisumma ja intresside maksetähtjaks tasumata jätmise.

2. Kui garantii andja on liikmesriigi piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus, kvalifitseerub garanteeritud vara 1. tasandi varana vaid juhul, kui sellise piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu olevaid nõudeid käsitatakse kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 115 lõikega 2 nõuetena asjaomase liikmesriigi keskvalitsuse vastu ning garantii vastab lõikes 1 sätestatud nõuetele.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud varasid käsitatakse jätkuvalt 1. tasandi varadena seni, kuni garantii jääb kehtivaks vastavalt kas asjaomase emitendi või tema varade suhtes, mida võidakse aja jooksul asendada või muuta. Kui emitendile või tema varadele antud garantii summat suurendatakse mis tahes ajal pärast 30. juunit 2014, kvalifitseeruvad varad likviidsete varadena vaid enne seda kuupäeva antud garantii maksimumsumma ulatuses.

4. Käesolevas artiklis osutatud varade suhtes kohaldatakse samasid nõudeid, mida käesoleva määruse kohaselt kohaldatakse artikli 10 lõike 1 punktis c osutatud 1. tasandi varade suhtes, milleks on kesk- või piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded.

5. Kui krediidasutuse või tema varade suhtes kohaldatakse garantiiskeemi, siis käsitatakse käesoleva artikli kohaldamisel garantiina skeemi kui tervikut.

Artikkel 36

Üleminekusäte liikmesriikide poolt rahastatavate langenud väärtusega varasid haldavate asutuste kohta

1. Kuni 31. detsembrini 2023 kvalifitseeruvad 1. tasandi varadena kõrgema nõudeõiguse järguga võlakirjad, mille on emiteerinud järgmised liikmesriikide poolt rahastatavad langenud väärtusega varasid haldavad asutused:

- a) Iirimaa National Asset Management Agency (NAMA);
- b) Hispaanias Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

- c) Sloveenias Bank Asset Management Company, mis on asutatud Sloveenia Vabariigi poolt pankade stabiilsuse parandamiseks võetavate meetmete seaduse alusel.
2. Lõikes 1 osutatud varade suhtes kohaldatakse samasid nõudeid, mida käesoleva määruse kohaselt kohaldatakse artikli 10 lõike 1 punktis c osutatud 1. tasandi varade suhtes, milleks on kesk- või piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu olevad või nende poolt garanteeritud nõuded.

Artikkel 37

Eluasemelaenuudega tagatud väärtpaberistamiste suhtes kohaldatav üleminekusäte

1. Erandina artiklist 13 kvalifitseeruvad enne 1. oktoobrit 2015 emiteeritud väärtpaberistamised, mille aluseks olevate riskipositsioonide puhul on tegemist artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i osutatud eluasemelaenuudega, 2B tasandi varadena, kui need vastavad muudele artiklis 13 sätestatud nõuetele kui artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i sätestatud laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu ning laenusumma ja sissetuleku suhtarvu nõuded.
2. Erandina artiklist 13 kvalifitseeruvad pärast 1. oktoobrit 2015 emiteeritud väärtpaberistamised, mille aluseks olevate riskipositsioonide puhul on tegemist selliste artikli 13 lõike 2 punkti g alapunktis i osutatud eluasemelaenuudega, mille puhul kõnealus punktis sätestatud keskmise laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu ning laenusumma ja sissetuleku suhtarvu nõuded ei ole täidetud, 2B tasandi varadena kuni 1. oktoobrini 2025, tingimusel et aluseks olevad riskipositsioonid sisaldavad eluasemelaenusid, mille suhtes ei kohaldata nende andmise ajal laenusumma ja sissetuleku suhtarvu ülempiire reguleerivaid siseriiklikke õigusakte ning mis on antud mis tahes ajal enne 1. oktoobrit 2015.

Artikkel 38

Likviidsuskattekindaja kehtestamisel kohaldatav üleminekusäte

1. Kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 460 lõikega 2 kehtestatakse artiklis 4 sätestatud likviidsuskattekindaja järgmiselt:
- 60 % likviidsuskatte nõudest alates 1. oktoobrist 2015;
 - 70 % alates 1. jaanuarist 2016;
 - 80 % alates 1. jaanuarist 2017;
 - 100 % alates 1. jaanuarist 2018.
2. Kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 412 lõikega 5 võivad liikmesriigid või pädevad asutused nõuda, et siseriiklikult tegevusloa saanud krediitiasutused või kõnealuste krediitiasutuste alakategooriad järgiksid kuni 100 % suurust kõrgemat likviidsuskatte nõuet kuni käesoleva määruse kohase siduva 100 % suuruse miinimumnõude täieliku kehtestamiseni.

Artikkel 39

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. oktoobrist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. oktoober 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

Likviidsuspuhvri koosseisu kindlaksmääramiseks kasutatavad valemid

1. Krediidiasutus kasutab kooskõlas artikliga 17 oma likviidsuspuhvri koosseisu kindlaksmääramiseks käesolevas lisas sätestatud valemeid.
2. Likviidsuspuhvri arvutamine: krediidiasutuse likviidsuspuhver peab arvutamise kuupäeva seisuga võrduma järgmisega:
 - a) 1. tasandi varade summa pluss
 - b) 2A tasandi varade summa pluss
 - c) 2B tasandi varade summamiinus üks järgmistest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem:
 - d) punktide a, b ja c summa või
 - e) käesoleva lisa punktide 3 ja 4 kohaselt arvutatud likviidsete varade ülejäägi summa.
3. Likviidsete varade ülejäägi summa: see summa koosneb järgnevalt määratletud komponentidest:
 - a) muude 1. tasandi varade kui pandikirjade korrigeeritud summa, mis võrdub kõigi selliste muude 1. tasandi varade kui 1. tasandi pandikirjade väärtusega, mida krediidiasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu, vara vahetustehingu või tagatud tuletistehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidiasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel;
 - b) 1. tasandi pandikirjade korrigeeritud summa, mis võrdub väärtuskärbete järgse kõigi selliste 1. tasandi pandikirjade väärtusega, mida krediidiasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu, vara vahetustehingu või tagatud tuletistehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidiasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel;
 - c) 2A tasandi varade korrigeeritud summa, mis võrdub väärtuskärbete järgse kõigi selliste 2A tasandi varade väärtusega, mida krediidiasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu, vara vahetustehingu või tagatud tuletistehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidiasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel, ja
 - d) 2B tasandi varade korrigeeritud summa, mis võrdub väärtuskärbete järgse kõigi selliste 2B tasandi varade väärtusega, mida krediidiasutus hoiaks mis tahes sellise tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu, vara vahetustehingu või tagatud tuletistehingu tagasipööramise korral, mis tähtaegub 30 kalendripäeva jooksul alates arvutamise kuupäevast ning mille puhul krediidiasutus ja vastaspool vahetavad likviidseid varasid vähemalt ühel tehingu poolel.
4. Likviidsete varade ülejäägi summa arvutamine: see summa võrdub järgmisega:
 - a) muude 1. tasandi varade kui pandikirjade korrigeeritud summa pluss
 - b) 1. tasandi pandikirjade korrigeeritud summa pluss
 - c) 2A tasandi varade korrigeeritud summa pluss
 - d) 2B tasandi varade korrigeeritud summamiinus üks järgmistest, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem:
 - e) punktide a, b, c ja d summa;
 - f) $100/30$ korrutatud punktiga a;
 - g) $100/60$ korrutatud punktide a ja b summaga;
 - h) $100/85$ korrutatud punktide a, b ja c summaga.

5. Artikli 17 kohane likviidsuspuhvri koosseis pärast mis tahes tagatud rahastamistehingu, tagatud laenuandmistehingu, vara vahetustehingu või tagatud tuletistehingu tagasipööramise arvessevõtmist ning eespool nimetatud ülempiiride kohaldamist määratakse kindlaks järgmiselt:

a'' (muude 1. tasandi varade kui pandikirjade korrigeeritud summa pärast ülempiiri kohaldamist)

= a (muude 1. tasandi varade kui pandikirjade korrigeeritud summa enne ülempiiri kohaldamist);

b'' (1. tasandi varaks olevate pandikirjade korrigeeritud summa pärast ülempiiri kohaldamist)

= $\text{MIN}(b; a70/30)$,

kus b = 1. tasandi varaks olevate pandikirjade korrigeeritud summa enne ülempiiri kohaldamist;

c'' (2A tasandi varade korrigeeritud summa pärast ülempiiri kohaldamist)

= $\text{MIN}(c; (a + b'')40/60; \text{MAX}(a70/30 - b''; 0))$,

kus c = 2A tasandi varade korrigeeritud summa enne ülempiiri kohaldamist;

d'' (2B tasandi varade korrigeeritud summa pärast ülempiiri kohaldamist)

= $\text{MIN}(d; (a + b'' + c'')15/85; \text{MAX}((a + b'')40/60 - c''; 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c''; 0))$,

kus d = 2B tasandi varade korrigeeritud summa enne ülempiiri kohaldamist.

II LISA

Likviidsete vahendite netoväljavoolu arvutamise valem

NLO = likviidsete vahendite netoväljavool

TO = vahendite väljavoolude kogusumma

TI = vahendite sissevoolude kogusumma

FEI = vahendite sissevoolud, mille suhtes kohaldatakse täielikku vabastust

IHC = vahendite sissevoolud, mille suhtes kohaldatakse kõrgemat ülempiiri, milleks on 90 % vahendite väljavoolust

IC = vahendite sissevoolud, mille suhtes kohaldatakse ülempiiri, milleks on 75 % vahendite väljavoolust

Likviidsete vahendite netoväljavool võrdub vahendite väljavoolude kogusummaga, millest on maha arvatud vähendused selliste sissevoolude arvessevõtmiseks, mille suhtes kohaldatakse täielikku vabastust või 90 % ülempiiri või 75 % ülempiiri.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$
